

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

z 10. marca 2009 *

Vo veci T-249/06,

Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), predtým Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, so sídlom v Nikopole (Ukrajina),

Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), predtým Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, so sídlom vo Dnipropetrovsku (Ukrajina),

v zastúpení: pôvodne H.-G. Kamann a P. Vander Schueren, neskôr P. Vander Schueren, advokáti,

žalobcovia,

* Jazyk konania: angličtina.

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: J.-P. Hix, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. Berrisch, advokát,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: pôvodne H. van Vliet a T. Scharf, neskôr H. van Vliet a K. Talabér-Ricz, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie nariadenia Rady (ES) č. 954/2006 z 27. júna 2006, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo ocele s pôvodom v Chorvátsku, Rumunsku, Rusku a na Ukrajine, ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2320/97 a (ES) č. 348/2000, ktorým sa ukončujú predbežné preskúmania a preskúmania uplynutia platnosti antidumpingového cla na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo nelegovanej ocele s pôvodom, okrem iného, v Rusku a Rumunsku, a ktorým sa ukončujú predbežné preskúmania antidumpingového cla na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo nelegovanej ocele s pôvodom, okrem iného, v Rusku a Rumunsku a v Chorvátsku a na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 175, s. 4),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová, sudcovia K. Jürimäe (spravodajkyňa)
a S. Soldevila Fragoso,

tajomník: K. Pocheć, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. júna 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

- ¹ Článok 2 ods. 10 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovým dovozom z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), v znení zmenenom a doplnenom nariadením Rady (ES) č. 461/2004 z 8. marca 2004 (Ú. v. ES L 77, s. 12; Mim. vyd.

11/010, s. 150, ďalej len „základné nariadenie“), stanovuje kritériá, na základe ktorých inštitúcie vykonajú spravodlivé porovnanie medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou. Stanovuje, že:

„Medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou sa vykonáva spravodlivé porovnanie. Toto porovnanie sa uskutoční na tej istej úrovni obchodovania a vo vzťahu k predaju uskutočnenému, pokiaľ je to možné, v rovnakom čase a s náležitým prihliadnutím na ostatné rozdiely, ktoré ovplyvňujú porovnateľnosť cien. Tam, kde normálna hodnota a vývozná cena nie sú stanovené na takomto porovnateľnom základe, prihliadne sa vo forme úprav v každom prípade, podľa podstaty veci, na rozdiely vo faktoroch, o ktorých sa tvrdí alebo sa preukáže, že ovplyvňujú ceny a cenové porovnanie. Pri vykonávaní úprav je potrebné vyhnúť sa akejkoľvek duplicitě, predovšetkým pokiaľ ide o zľavy, rabaty, množstvá a úroveň obchodovania. V prípade splnenia osobitných podmienok faktory, kvôli ktorým možno vykonať úpravy, sú uvedené v tomto zozname:

...

i) Provízie

Vykoná sa úprava kvôli rozdielom v províziách zaplatených vo vzťahu k zamýšľanému predaju. Pojem „provízia“ znamená aj prirážku, ktorú dostane obchodník s výrobkom alebo s podobným výrobkom, ak je funkcia takéhoto obchodníka rovnaká ako sú funkcie zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu.

...“

2 Článok 3 základného nariadenia sa týka vymedzenia ujmy. Stanovuje, že:

”...

2. Vymedzenie ujmy je založené na nesporných dôkazoch a zahŕňa objektívne preskúmanie jednak a) objemu dumpingových dovozov a vplyvu dumpingových dovozov na ceny podobných výrobkov na trhu spoločenstva; a b) následný dopad takýchto dovozov na príslušné výrobné odvetvie spoločenstva.

3. Pokiaľ ide o objem dumpingových dovozov, pozornosť sa venuje tomu, či došlo k významnému nárastu dumpingových dovozov v absolútnom vyjadrení alebo relatívnom vyjadrení vo vzťahu k výrobe alebo spotrebe v spoločenstve. Pokiaľ ide o vplyv dumpingových dovozov na ceny, pozornosť sa venuje tomu, či došlo prostredníctvom dumpingových dovozov k významnému zníženiu cien v porovnaní s cenou podobného výrobku výrobného odvetvia spoločenstva alebo či vplyv takýchto dovozov inak spôsobí zníženie cien vo významnej miere, alebo zabráni vo významnej miere rastu cien, ku ktorému by inak došlo. Ani jeden, ani viaceré z týchto faktorov nemôžu [nemusia — *neoficiálny preklad*] byť nevyhnutne rozhodujúcim vodidlom.

...

5. Vyhodnotenie dopadu dumpingových dovozov na príslušné výrobné odvetvie spoločenstva zahŕňa vyhodnotenie všetkých relevantných hospodárskych faktorov a ukazovateľov, ktoré majú vplyv na stav výrobného odvetvia vrátane skutočnosti, že výrobné odvetvie je ešte stále v procese zotavovania sa z účinkov minulého dumpingu alebo subvencovania, veľkosti skutočného dumpingového rozpätia, skutočného alebo

potenciálneho poklesu odbytu, ziskov, výroby, podielu na trhu, produktivity, návratnosti investícií, využitia kapacít; faktorov ovplyvňujúcich ceny v spoločenstve; skutočných a potenciálnych negatívnych vplyvov na peňažný tok, zásoby, zamestnanosť, mzdy, rast, schopnosť navýšenia kapitálu alebo investícií. Tento zoznam nie je vyčerpávajúci, ani nemôžu [nemusia — *neoficiálny preklad*] byť jeden alebo viaceré z týchto faktorov nevyhnutne rozhodujúcim vodidlom.

6. Zo všetkých relevantných dôkazov predložených vo vzťahu k odseku 2 sa musí preukázať, že dumpingové dovozy spôsobujú ujmu v zmysle... [základného] nariadenia. Špecificky to znamená preukázanie toho, že objem a/alebo úrovne cien špecifikované podľa odseku 3 majú dôsledky na výrobné odvetvie spoločenstva tak, ako je ustanovené v odseku 5 a že tieto dôsledky sú takého rozsahu, že ho možno klasifikovať ako značný.

7. Iné známe faktory, ako sú dumpingové dovozy, ktoré súčasne spôsobujú ujmu výrobnému odvetviu spoločenstva sa taktiež preskúmajú, aby sa zabezpečilo, že ujmu spôsobenú týmito inými faktormi nemožno pripísať dumpingovým dovozom podľa odseku 6. Medzi faktory, ktoré možno v tomto ohľade zväžiť, patrí objem a ceny dovozu nepredávané za dumpingové ceny, pokles dopytu alebo zmeny modelov spotreby, postupy obmedzujúce obchod a hospodársku súťaž medzi výrobcami spoločenstva a tretej krajiny a rozvoj technológií a exportná výkonnosť a produktivita výrobného odvetvia spoločenstva.

...“

- 3 Článok 5 základného nariadenia je nazvaný „Začatie konania“. Vo svojom odseku 4 stanovuje, že:

„Prešetrovanie v zmysle odseku 1 sa začne len v prípade, že sa na základe skúmania pozitívnych a negatívnych reakcií na podnet zo strany výrobcov podobného výrobku v rámci spoločenstva ukáže, že podnet bol podaný výrobným odvetvím spoločenstva alebo v jeho mene. Podnet sa považuje za podaný výrobným odvetvím spoločenstva alebo v jeho mene, ak ho podporia výrobcovia spoločenstva, ktorých celková výroba predstavuje viac ako 50 % celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený tou časťou výrobného odvetvia spoločenstva, ktorá podnet podporila alebo odmietla. Prešetrovanie sa však nezačne v prípade, ak výrobcovia spoločenstva, ktorí výslovne podporujú podnet, predstavujú menej ako 25 % celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený výrobným odvetvím spoločenstva.“

- 4 Nakoniec článok 19 ods. 3 základného nariadenia znie takto:

„Ak sa žiadosť o dôverné zaobchádzanie považuje za neopodstatnenú, alebo ak dodávateľ informácií buď nie je ochotný sprístupniť informácie, alebo nesúhlasí s ich zverejnením vo všeobecnej alebo súhrnnej forme, možno od zohľadnenia týchto informácií upustiť, pokiaľ nemožno pomocou vhodných zdrojov uspokojivo dokázať, že predmetné informácie sú správne...“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 5 Žalobcovia Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, teraz Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) (ďalej len „Niko Tube“) a Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, teraz Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) (ďalej len „NTRP“)

sú ukrajinské spoločnosti, ktoré vyrábajú bezšvíkové rúry a rúrk. Žalobcovia sú prepojení na dve predávajúce spoločnosti: SPIG Interpipe, so sídlom na Ukrajine, a Sepco SA, so sídlom vo Švajčiarsku.

- 6 V nadväznosti na sťažnosť podanú 14. februára 2005 Obranným výborom priemyslu bezšvíkových oceľových rúr Európskej únie začala Komisia podľa článku 5 základného nariadenia antidumpingové konanie týkajúce sa dovozu určitých bezšvíkových rúr a rúrok, zo železa alebo nelegovanej ocele s pôvodom v Chorvátsku, Rumunsku, Rusku a na Ukrajine. Komisia tiež začala dve predbežné preskúmania podľa článku 11 ods. 3 základného nariadenia, týkajúce sa antidumpingových ciel uplatňujúcich sa na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok, zo železa alebo nelegovanej ocele s pôvodom, okrem iného, v Rusku a Rumunsku a v Chorvátsku a na Ukrajine. Oznámenie o začatí týchto dvoch konaní sa uverejnilo 31. marca 2005 (Ú. v. EÚ C 77, s. 2).
- 7 Prešetrovanie dumpingu a ujmy pokrývalo obdobie od 1. januára 2004 do 31. decembra 2004 (ďalej len „obdobie prešetrovania“). Preskúmanie trendov súvisiacich s vyhodnotením ujmy pokrývalo obdobie od 1. januára 2001 do konca obdobia prešetrovania.
- 8 Vzhľadom na vysoký počet výrobcov Spoločenstva Komisia v súlade s článkom 17 základného nariadenia vybrala na účely prešetrovania vzorku piatich výrobcov Spoločenstva. V pôvodnom zložení sa táto vzorka skladala z týchto piatich výrobcov Spoločenstva: Dalmine SpA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Tubos Reunidos SA, Vallourec & Mannesmann France SA (ďalej len „V & M Francúzsko“), V & M Deutschland GmbH (ďalej len „V & M Nemecko“). Keďže Benteler Stahl/Rohr sa rozhodol, že nebude spolupracovať, Komisia ho nahradila Rohrwerk Maxhütte GmbH.
- 9 Listami zo 6. júna a 14. júla 2005 žalobcovia, ako aj SPIG Interpipe a Sepco zaslali Komisii svoje odpovede na antidumpingové dotazníky. Overovacie návštevy v priestoroch žalobcov, ako aj v SPIG Interpipe sa uskutočnili od 17. do 26. novembra 2005.

- 10 Dňa 27. februára 2006 Komisia zaslala žalobcom prvý dokument o konečnom poskytnutí informácií, obsahujúci podrobný opis skutkových okolností a dôvodov, pre ktoré navrhovala prijatie konečných antidumpingových opatrení. Listom z 22. marca 2006 žalobcovia oficiálne spochybnili závery Komisie vyjadrené v prvom dokumente o konečnom poskytnutí informácií. Tvrdili, že Komisia nesprávne zohľadnila údaje týkajúce sa výrobkov, ktoré oni nevyrábali, že porovnala normálnu hodnotu s vývoznou cenou na rôznych úrovniach obchodovania, čo je nezlučiteľné s článkom 2 ods. 10 prvého pododseku základného nariadenia, a že tým, že Sepco považovala za dovozcu a jeho vývoznú cenu stanovila jej vytvorením, porušila článok 2 ods. 9 základného nariadenia.
- 11 Dňa 24. marca 2006 zorganizovala Komisia vypočutie za účasti žalobcov, ktoré sa týkalo otázky výpočtu dumpingového rozpätia, ako aj ich ponúk záväzkov v oblasti cien. Dňa 30. marca 2006 sa konalo ďalšie vypočutie, ktoré sa týkalo ujmy.
- 12 Faxom z 3. apríla 2006 zaslali žalobcovia Komisii žiadosť o informácie týkajúcu sa spolupráce výrobného odvetvia Spoločenstva na prešetrení.
- 13 Dňa 24. apríla 2006 Komisia prijala druhý dokument o konečnom poskytnutí informácií. V tomto dokumente Komisia zamietla žiadosť o vyňatie určitých výrobkov, ktoré žalobcovia nevyrábajú, konkrétne výrobkov patriacich pod kontrolné číslo výrobkov (ďalej len „KČV“) KE4, z výpočtu normálnej hodnoty. Pristúpila k úprave predajných cien Sepco, nie však na základe článku 2 ods. 9 základného nariadenia, ale na základe článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia. Nakoniec v tomto dokumente Komisia poskytla informácie týkajúce sa spolupráce výrobného odvetvia Spoločenstva.

- 14 Faxom z 26. apríla 2006 žalobcovia pripomenuli Komisii, že údaje poskytnuté v odpovedi na antidumpingový dotazník a overené úradníkmi Komisie preukazujú, že atómové rúrky patriace pod KČV KE4 žalobcovia nevyrábali.
- 15 Žalobcovia predložili Komisii svoje úplné pripomienky k druhému dokumentu o konečnom poskytnutí informácií listom zo 4. mája 2006.
- 16 Listom z 30. mája 2006 Komisia žalobcom vysvetlila dôvody, pre ktoré neprijala ich ponuku záväzkov predloženú 22. marca 2006.
- 17 Dňa 7. júna 2006 Komisia prijala a uverejnila svoj návrh nariadenia Rady, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo ocele s pôvodom v Chorvátsku, Rumunsku, Rusku a na Ukrajine, ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2320/97 a (ES) č. 348/2000, ktorým sa ukončujú predbežné preskúmania a preskúmania uplynutia platnosti antidumpingového cla na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo nelegovanej ocele s pôvodom, okrem iného, v Rusku a Rumunsku, a ktorým sa ukončujú predbežné preskúmania antidumpingového cla na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo nelegovanej ocele s pôvodom, okrem iného, v Rusku a Rumunsku a v Chorvátsku a na Ukrajine.
- 18 Faxom doručeným žalobcom 26. júna 2006 o 19.06 hod. Komisia odpovedala na tvrdenia predložené žalobcami vo faxe z 26. apríla 2006 a liste zo 4. mája 2006, s výnimkou tvrdenia týkajúceho sa nedostatku spolupráce výrobného odvetvia Spoločenstva. Listom zaslaným žalobcom 16. júna 2006 a doručeným 27. júna 2006 Komisia odpovedala na pripomienky žalobcov týkajúce sa účasti výrobného odvetvia Spoločenstva na konaní.

- 19 Dňa 27. júna 2006 prijala Rada nariadenie (ES) č. 954/2006, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo ocele s pôvodom v Chorvátsku, Rumunsku, Rusku a na Ukrajine, ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2320/97 a (ES) č. 348/2000, ktorým sa ukončujú predbežné preskúmania a preskúmania uplynutia platnosti antidumpingového cla na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo nelegovanej ocele s pôvodom, okrem iného, v Rusku a Rumunsku, a ktorým sa ukončujú predbežné preskúmania antidumpingového cla na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo nelegovanej ocele s pôvodom, okrem iného, v Rusku a Rumunsku a v Chorvátsku a na Ukrajine (Ú. v. L 175, s. 4, ďalej len „napadnuté nariadenie“).
- 20 Rada napadnutým nariadením uložila antidumpingové clá vo výške 25,1 % na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo ocele.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 21 Návrhmi doručenými do kancelárie Súdu prvého stupňa 8. septembra 2006 podali žalobcovia túto žalobu.
- 22 Podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 1. decembra 2006 Komisia podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rady. Uznesením zo 16. januára 2007 predseda piatej komory Súdu prvého stupňa vyhovel tomuto návrhu. Listom z 27. februára 2007 Komisia informovala Súd prvého stupňa, že sa vzdáva podania vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania, ale zúčastní sa na pojednávaní.

23 Po zmene zloženia komôr Súdu prvého stupňa bol sudca spravodajca pridelený do druhej komory, ktorej bola v dôsledku toho táto vec pridelená.

24 Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté nariadenie v časti, v ktorej sa ich týka,

— zaviazal Radu na náhradu trov konania.

25 Rada podporovaná Komisiou navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

Právny stav

26 Na podporu svojho návrhu na zrušenie uvádzajú žalobcovia šesť žalobných dôvodov. V rámci prvého žalobného dôvodu žalobcovia tvrdia, že Rada sa tým, že na účely výpočtu normálnej hodnoty zohľadnila údaje týkajúce sa rúr, ktoré oni nevyrábali, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia a porušila zásadu zákazu diskriminácie. V rámci druhého žalobného dôvodu žalobcovia tvrdia, že Rada tým, že na účely určenia ujmy vychádzala z údajov týkajúcich sa piatich výrobcov Spoločenstva vybraných do vzorky, hoci títo výrobcovia plne a úplne nespolupracovali, porušila článok 3 ods. 2, 3, 5, 6 a 7, a článok 19 ods. 3 základného nariadenia a zásadu zákazu diskriminácie. V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobcovia uvádzajú, že vzhľadom na nedostatok plnej a úplnej spolupráce výrobcov Spoločenstva vybraných do vzorky sa úroveň podpory sťažnosti nachádzala pod minimom stanoveným právnou úpravou na 25 % výroby v rámci Spoločenstva. Rada teda porušila článok 5 ods. 4 základného nariadenia tým, že neskončila antidumpingové konanie. V rámci štvrtého žalobného dôvodu žalobcovia uvádzajú, že Rada sa tým, že v rámci porovnania normálnej hodnoty a vývozných cien odpočítala od predajnej ceny Sepco sumu zodpovedajúcu provízií, ktorú by zástupca, ktorý vykonáva prácu za províziu, dostal v dôsledku nastavenia cien, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri uplatnení článku 2 ods. 10 písm. i) a článku 2 ods. 10 prvého pododseku základného nariadenia. V rámci piateho žalobného dôvodu žalobcovia tvrdia, že podmienky zamietnutia ich ponuky záväzku sú zo strany Rady porušením zásady zákazu diskriminácie. Nakoniec šiesty žalobný dôvod je rozdelený na päť častí, ktoré sa zakladajú na porušení práva na obhajobu a/alebo povinnosti odôvodnenia, a to jednotlivo, čo sa týka zaobchádzania s rúrami údajne nevyrábaných žalobcami na účely výpočtu normálnej hodnoty, čo sa týka posúdenia údajného nedostatku spolupráce výrobného odvetvia Spoločenstva, čo sa týka nastavenia vývozných cien uskutočneného prostredníctvom Sepco, čo sa týka odmietnutia ponuky záväzku žalobcov a čo sa týka posúdenia nákladov predaja, nákladov na správu a ostatných všeobecných nákladov SPIG Interpipe.

27 Súd prvého stupňa sa domnieva, že je potrebné preskúpiť preskúmanie týchto šiestich žalobných dôvodov v závislosti od skutočností, ku ktorým sa vzťahujú.

O výpočte normálnej hodnoty

28 V rámci prvého žalobného dôvodu, ako aj v rámci časti šiesteho žalobného dôvodu žalobcovia vychádzajú z rovnakej skutkovej okolnosti, konkrétne zo skutočnosti, že Komisia zahrnula do svojho výpočtu normálnej hodnoty údaje týkajúcich sa výrobkov — určitých atómových rúrok, — ktoré žalobcovia nevyrábajú.

29 Podľa žalobcov táto skutočnosť viedla k:

— zjavne nesprávnemu posúdeniu (prvý žalobný dôvod),

— porušeniu zásady zákazu diskriminácie (prvý žalobný dôvod),

— porušeniu práva na obhajobu a povinnosti odôvodnenia (šiesty žalobný dôvod).

O zjavne nesprávnom posúdení

— Tvrdenia účastníkov konania

- 30 V rámci prvého žalobného dôvodu sa žalobcovia domnievajú, že Rada sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že sa domnievala, že údaje týkajúce sa atómových rúrok spadajúcich pod KČV KE4 a technickú normu TU 14-3P-197-2001 neboli overené, a teda neboli dostatočne zaručené na to, aby sa tieto rúrky vylúčili z výpočtu dumpingového rozpätia. Rada tým tiež porušila svoju povinnosť náležitej starostlivosti, ako aj svoju povinnosť stanoviť normálnu hodnotu primeraným spôsobom.
- 31 Odpovede na dotazník Komisie poskytnuté žalobcami totiž obsahujú údaje, ktoré preukazujú, že uvedené rúrky nevyrábali. Tieto údaje boli overené počas overovacích návštev v priestoroch žalobcov a bezvýhradne prijaté úradníkmi Komisie.
- 32 Podľa Rady, hoci je z právneho hľadiska správne, že pri výpočte dumpingového rozpätia nemožno zohľadniť údaje týkajúce sa výrobkov, ktoré nevyrábajú účastníci konania, proti ktorým sa prešetrovanie vedie, žalobcovia sa mýlia, keď tvrdia, že Rada v prejednávanej veci porušila toto pravidlo. Rada totiž uvádza, že tvrdenie žalobcov, podľa ktorého všetky relevantné informácie týkajúce sa transakcií patriacich pod KČV KE4 už boli oznámené v ich odpovedi na dotazníky, je nesprávne. Na to, aby sa rozhodlo o vylúčení týchto transakcií z výpočtu dumpingového rozpätia by totiž bola potrebná ďalšia overovacia návšteva.
- 33 Po prvé Komisia nemala žiaden dôvod domnievať sa, že zoznamy predajov SPIG Interpipe obsahovali transakcie týkajúce sa iných ako dotknutých výrobkov. Konkrétne, odkaz na ukrajinskú výrobnú normu neznámu Komisii, vo vzťahu ku ktorému sa neposkytlo žiadne vysvetlenie, neupozornil Komisiu na možnosť, že v prejednávanej

veci sporné atómové rúrky nezodpovedali dotknutému výrobku. Okrem toho informácie, ktoré mali preukázať, že predmetné transakcie sa netýkali dotknutého výrobku, boli obsiahnuté len v šiestich z 16 000 riadkov údajov týkajúcich sa predajov a objavili sa len v šiestich okienkach spomedzi 600 000 okienok v tabuľkách vyplnených žalobcami.

- 34 Po druhé, hoci Komisia skutočne celkove overila zoznamy predajov poskytnuté žalobcami, neoverila, či sa predaje týkali dotknutého výrobku, keďže táto úloha jej neprislúcha. Komisia sa naopak domnievala, že transakcie týkajúce sa atómových rúrok spadajúcich pod technickú normu TU 14-3P-197-2001 sa vzťahovali na dotknutý výrobok. Okrem toho počas overovacej návštevy Komisii nevznikla otázka rúrok KČV KE4, keďže žalobcovia vtedy ešte nepredložili svoju žiadosť o vylúčenie týchto transakcií z výpočtu dumpingového rozpätia.
- 35 Po tretie chybu možno pripísať SPIG Interpipe, ktorý nerešpektoval systém oznamovania informácií zistených Komisiou, konkrétne KČV zložené zo šiestich znakov, a ktorý rozhodol o vložení údajov, ktoré bolo možné vykladať len v duchu ukrajinskej výrobnej normy neznámej Komisii, ktorá nemohla ani čiastočne nahradiť KČV.
- 36 Po štvrté žalobcovia nepredložili dôkazy, ktoré by jasne preukazovali, že uvedených šesť transakcií sa týkalo iných bezšvíkových rúr a rúrok, ako je dotknutý výrobok, že oni tieto rúrky nevyrobili a že boli kúpené od tretej osoby.
- 37 Po piate Rada poukazuje na to, že SPIG Interpipe v zozname dodávateľov poskytnutom v odpovedi na dotazník uviedol len jediného dodávateľa výrobku spadajúceho pod KČV KE4, a to jedného zo žalobcov — NTRP.

— Posúdenie Súdnom prvého stupňa

- 38 Z judikatúry vyplýva, že v oblasti opatrení na ochranu obchodu majú inštitúcie Spoločenstva širokú mieru voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia preskúmať (rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. júla 2006, Shandong Reipu Biochemicals/Rada, T-413/03, Zb. s. II-2243, bod 61; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 7. mája 1987, NTN Toyo Bearing a i./Rada, 240/84, Zb. s. 1809, bod 19).
- 39 Z toho vyplýva, že preskúmanie posúdení uskutočnených inštitúciami súdmi Spoločenstva sa musí obmedziť na určenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je napadnutá voľba založená, boli správne stanovené, a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutočností alebo k zneužitiu právomoci (rozsudky Súdneho dvora NTN Toyo Bearing a i./Rada, už citovaný v bode 38 vyššie, bod 19, a z 22. októbra 1991, Nölle, C-16/90, Zb. s. I-5163, bod 12; rozsudok Shandong Reipu Biochemicals/Rada, už citovaný v bode 38 vyššie, bod 62).
- 40 Je preto potrebné pripomenúť, že keďže majú inštitúcie Spoločenstva širokú mieru voľnej úvahy, má dodržiavanie záruk vyplývajúcich z právneho poriadku Spoločenstva v správnych konaniach o to podstatnejší význam, a že medzi tieto záruky patrí najmä povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti dotknutého prípadu (rozsudok Súdneho dvora z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, Zb. s. I-5469, bod 14; rozsudok Shandong Reipu Biochemicals/Rada, už citovaný v bode 38 vyššie, bod 63).
- 41 V tomto kontexte, aj keď v oblasti opatrení na ochranu obchodu a predovšetkým antidumpingových opatrení nemôže súd Spoločenstva zasiahnuť do posúdenia vyhradeného pre orgány Spoločenstva, prináleží mu uistiť sa, že inštitúcie vzali do úvahy všetky relevantné skutočnosti a vyhodnotili spisové dokumenty so všetkou potrebnou dôslednosťou tak, aby bolo možné sa domnievať, že vytvorená normálna hodnota bola stanovená primeraným spôsobom (rozsudky Súdu prvého stupňa

z 12. októbra 1999, Acme/Rada, T-48/96, Zb. s. II-3089, bod 39, a Shandong Reipu Biochemicals/Rada, už citovaný v bode 38 vyššie, bod 64; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Nölle, už citovaný v bode 39 vyššie, bod 13).

- 42 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba skúmať, či sa Rada, ako tvrdia žalobcovia, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že sa domnievala, že údaje týkajúce sa atómových rúrok spadajúcich pod KČV KE4 a vyrobených podľa technickej normy TU 14-3P-197-2001 neboli overené, a teda neboli dostatočne zaručené na to, aby sa tieto rúrky vylúčili z výpočtu dumpingového rozpätia.
- 43 V tomto ohľade treba po prvé zdôrazniť, že nie je sporné, že výpočet dumpingového rozpätia nemôže zohľadniť údaje týkajúce sa výrobkov, ktoré nevyrábajú účastníci konania, proti ktorým sa vedie prešetrovanie.
- 44 Po druhé treba stanoviť, či dôkazy predložené Komisii žalobcami v rámci prešetrovania boli dostatočné na vyvodenie záveru, že nevyrábajú predmetné atómové rúrky, a teda že Komisia starostlivo a nestranne nepreskúmala všetky relevantné skutočnosti dotknutého prípadu a dopustila sa zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že tieto dôkazy by mali byť predmetom novej overovacej návštevy v priestoroch žalobcov.
- 45 Zo spisových písomností vyplýva, že zoznamy vnútroštátnych a európskych predajov predložené žalobcami v ich odpovediach na dotazník, zoznamy nazvané „DMsales“ a „ECsales“, obsahovali, ako to žiadala Komisia, kolónku nazvanú „Norme“. Žalobcovia systematicky vpisovali presnú špecifikáciu technickej normy každého modelu rúry alebo rúrky do tejto kolónky. Treba však konštatovať, že norma TU 14-3P-197-2001 sa nikde v tejto kolónke neobjavila, čo nasvedčuje tomu, že žalobcovia nepredali uvedené atómové rúrky dokonca ani svojej prepojenej predajnej spoločnosti SPIG Interpipe.

- 46 Okrem toho z preskúmania zoznamov výrobných nákladov žalobcov týkajúcich sa výrobkov určených buď na domáci, alebo európsky trh, zoznamov nazvaných „DMcop“ a „ECcop“, vyplýva, že žalobcovia tieto atómové rúrky nevyrábajú. Tieto zoznamy teda preukazujú, že žiaden z výrobkov uvedených na zoznamoch „DMcop“ a „ECcop“ nebol vyrobený podľa technickej normy TU 14-3P-197-2001.
- 47 Z dôkazov obsiahnutých v spise tiež vyplýva, že zoznam predajov na domáci trh nazvaný „DMsales“, ktorý SPIG Interpipe predložil v rámci odpovede na dotazník, zahŕňal šesť transakcií týkajúcich sa rúrok spadajúcich pod KČV KE4 a vyrábaných podľa technickej normy TU 14-3P-197-2001.
- 48 Navyše na zozname dodávateľov a nákupov SPIG Interpipe bol uvedený jeden jediný dodávateľ rúrok spadajúcich pod KČV KE4, a to jeden zo žalobcov — NTRP. V tomto ohľade z vysvetlení a dokumentov poskytnutých žalobcami v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania prijatých Súdom prvého stupňa vyplýva, že dotazník, ktorý SPIG Interpipe musel vyplniť, sa týkal len predajov do Spoločenstva a že zoznam „DMsales“ týkajúci sa predajov na ukrajinský trh, bol poskytnutý výlučne dobrovoľne. V dôsledku toho mali byť na zozname dodávateľov a nákupov SPIG Interpipe uvedení len tí dodávatelia, ktorých výrobky boli ďalej predávané v Spoločenstve. Keďže dôkazy uvedené v spise potvrdzujú, že rúrky patriace pod kód KČV KE4 a pod technickú normu TU 14-3P-197-2001 sa ďalej predávali na domácom ukrajinskom trhu a že všetky rúrky patriace pod kód KČV KE4, nie však pod technickú normu TU 14-3P-197-2001, vyrábané NTRP boli ďalej predávané prostredníctvom SPIG Interpipe na trhu Spoločenstva, je nutné domnievať sa, že SPIG Interpipe sa nedopustil žiadnej chyby, keď do zoznamu dodávateľov a nákupov neuviedol iného dodávateľa ako NTRP.
- 49 Napriek tomu však treba konštatovať, že jednak skutočnosť, že zoznam „DMsales“ predložený SPIG Interpipe uvádzal transakcie týkajúce sa rúrok spadajúcich pod KČV KE4 a technickú normu TU 14-3P-197-2001, a jednak to, že zoznam dodávateľov a nákupov SPIG Interpipe uvádzal len jediného dodávateľa rúrok spadajúcich pod KČV KE4, mohlo zmiast zástupcov Komisie poverených prešetrením.

- 50 Je teda nutné konštatovať, že po náležitom vyhodnotení odpovedí žalobcov a ich prepojenej predajnej spoločnosti SPIG Interpipe na dotazník, Komisia disponovala protichodnými informáciami, alebo prinajmenšom informáciami, ktorých platnosť bola spochybniteľná.
- 51 Je však nutné tiež konštatovať, že žalobcovia sa nesnažili vyvrátiť pochybnosti Komisie v súvislosti s týmito protirečieniami. Z písomností totiž vyplýva, že po prijatí prvého dokumentu o konečnom poskytnutí informácií na vypočutí z 24. marca 2006, žalobcovia poskytli Komisii viacero dokumentov vyhotovených v ukrajinčine, dokumenty, ktoré mali byť faktúrami týkajúcimi sa šiestich transakcií nesprávne uvedených na zozname predajov SPIG Interpipe. Hoci bol medzi účastníkmi konania na pojednávaní nesúlad v súvislosti tým, či Komisia žiadala na vypočutí z 24. marca 2006 o preklad týchto dokumentov, je nutné konštatovať, že žalobkyniam prináleží, aby preukázali svoje tvrdenia, konkrétne že šesť dotknutých transakcií sa týkalo nákupov rúrok patriacich pod KČV KE4 a pod technickú normu TU 14-3P-197-2001 prostredníctvom SPIG Interpipe od nezávislého dodávateľa. Navyše v nadväznosti na druhý dokument o konečnom poskytnutí informácií z 24. apríla 2006 žalobcovia opätovne podali svoju žiadosť o vylúčenie údajov týkajúcich sa uvedených atómových rúrok, pričom znova nepredložili žiaden dôkaz o tom, že atómové rúrky boli kúpené od tretej nezávislej osoby.
- 52 Treba teda konštatovať, že vzhľadom na protirečivé údaje uvedené v odpovediach na dotazníky a nedostatok dôkazov o tom, že dotknuté atómové rúrky boli kúpené od tretej nezávislej osoby, pretrvávajú pochybnosti o spoľahlivosti týchto údajov. Okrem toho z predchádzajúceho vyplýva, že Komisia postupovala pri preskúmaní údajov poskytnutých žalobcami s požadovanou náležitou starostlivosťou a že v druhom dokumente o konečnom poskytnutí informácií správne uviedla, že nemôže zohľadniť tieto nové neoverené informácie.
- 53 Preto je potrebné dospieť k záveru, že Komisia si splnila povinnosť starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti dotknutého prípadu, a na základe tohto preskúmania dospela k záveru, že údaje týkajúce sa uvedených atómových rúrok

neboli dostatočne zaručené na to, aby sa tieto rúrky bez uskutočnenia nového overenia vylúčili z výpočtu dumpingu. Z toho vyplýva, že normálna hodnota bola stanovená primeraným spôsobom v zmysle judikatúry citovanej v bodoch 40 a 41 vyššie a že Rada sa nedopustila žiadneho zjavne nesprávneho posúdenia.

54 Tento záver nespochybňuje ani skutočnosť zdôraznená žalobcami, že Komisia uskutočnila overovaciu návštevu v priestoroch žalobcov a SPIG Interpipe, z čoho podľa nich vyplýva, že všetky údaje uvedené vyššie sa musia považovať za overené a schválené Komisiou. Keďže však sú uvedené údaje protichodné, neumožňujú s istotou stanoviť, že žalobcovia nevyrábali dotknuté atómové rúrky. Navyše treba uviesť, že v okamihu overovania žalobcovia ešte neoznámili Komisii, že SPIG Interpipe sa v zozname „DMsales“ dopustila chyby. Až po prijatí prvého dokumentu o konečnom poskytnutí informácií totiž žalobcovia oznámili túto chybu Komisii a formálne jej tiež oznámili, že nevyrábajú atómové rúrky patriace pod KČV KE4 a pod technickú normu TU 14-3P-197-2001. V dôsledku toho nemožno tvrdiť, že overenie umožnilo objasniť rozpory v odpovediach na dotazník odovzdaných žalobcami a SPIG Interpipe Komisii.

55 Časť prvého žalobného dôvodu založenú na existencii zjavne nesprávneho posúdenia pri výpočte normálnej hodnoty je preto potrebné zamietnuť ako nedôvodnú.

O porušení zásady zákazu diskriminácie

— Tvrdenia účastníkov konania

- 56 Podľa žalobcov Rada porušila zásadu zákazu diskriminácie tým, že súhlasila s vyňatím všetkých výrobkov nevyrábaných žalobcami patriacich pod KČV AB2, AC4, BD3, BD4, BE3, CC6, EA1, EA2, EB1, GE5, HD1, HE1 a ID4 z výpočtu dumpingového rozpätia, hoci odmietla tak urobiť v prípade atómových rúrok spadajúcich pod KČV KE4 a technickú normu TU 14-3P-197-2001, pričom vychádzala z tých istých riadne overených údajov týkajúcich sa nákladov a predajov. Okolnosti odôvodňujúce vylúčenie prvej skupiny transakcií sú úplne rovnaké, ako okolnosti odôvodňujúce vylúčenie atómových rúrok zodpovedajúcich technickej norme TU 14-3P-197-2001.
- 57 Rada tvrdí, že Komisia vyhovelá žiadosti žalobcov o vylúčenie prvej skupiny transakcií, pretože žalobcovia neoznámili žiadnu výrobu týchto výrobkov a žiadne výrobné náklady, ktoré by sa na ne vzťahovali. Navyše SPIG Interpipe neposkytol informácie o nákupe týchto výrobkov od žalobcov. Inštitúcie sa teda domnievali, že môžu vyhovieť tejto žiadosti bez toho, aby bolo nutné uskutočniť nové overovanie na mieste, pretože sa mohli rozumne domnievať, že predmetné rúrky žalobcovia na rozdiel od rúrok spadajúcich pod KČV KE4 a technickú normu TU 14-3P-197-2001 nevyrábali.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 58 Zásada zákazu diskriminácie zakazuje posudzovať rovnaké prípady rozdielne, resp. rozdielne prípady rovnako, pokiaľ to neodôvodňujú objektívne dôvody [rozsudok Súdneho dvora z 27. januára 2005, Europe Chemi-Con (Deutschland)/Rada, C-422/02 P, Zb. s. I-791, bod 33].

59 Treba poukázať na to, že na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobcovia, okolnosti týkajúce sa vylúčenia rúrok patriacich pod KČV AB2, AC4, BD3, BD4, BE3, CC6, EA1, EA2, EB1, GE5, HD1, HE1 a ID4 sa líšia od okolností týkajúcich sa žiadosti o vylúčenie atómových rúrok patriacich pod KČV KE4 a technickú normu TU 14-3P-197-2001. Osobitne treba konštatovať, že kým rúrky patriace pod KČV KE4 vyrábala jeden zo žalobcov, konkrétne NTRP, rúrky patriace pod iné KČV sa na zoznamoch predajov a výrobných nákladov žalobcov nenachádzajú.

60 Navyše, ako sa už uviedlo v bode 48 vyššie, zoznam dodávateľov a nákupov SPIG Interpipe správne uvádzal jedného a jediného dodávateľa rúrok patriacich pod KČV KE4, konkrétne jedného zo žalobcov — NTRP. Z tohto dôvodu je nutné konštatovať, že posúdenie dôkazov obsiahnutých v spise týkajúcich sa atómových rúrok patriacich pod KČV KE4 a technickú normu TU 14-3P-197-2001 bolo osobitne zložité na rozdiel od dôkazov týkajúcich sa výrobkov, s ktorých vylúčením z výpočtu normálnej hodnoty Komisia súhlasila. Z toho vyplýva, že existovali pochybnosti týkajúce sa spoľahlivosti údajov o atómových rúrkach patriacich pod KČV KE4 a technickú normu TU 14-3P-197-2001, pričom žalobcovia nepreukázali, že takéto pochybnosti existovali aj v súvislosti s rúrkami patriacimi pod iné KČV.

61 Vzhľadom na predchádzajúce treba prvý žalobný dôvod založený na porušení zásady zákazu diskriminácie zamietnuť ako nedôvodný.

O porušení práva na obhajobu a povinnosti odôvodnenia

— Tvrdenia účastníkov konania

⁶² V rámci šiesteho žalobného dôvodu žalobcovia tvrdia, že došlo k porušeniu ich práva na obhajobu. Komisia im totiž oznámila nové vecné dôkazy, ako aj nové právne odôvodnenie 27. júna 2006, teda v deň prijatia napadnutého nariadenia. Okrem toho Rada porušila článok 253 ES, ktorý jej ukladá povinnosť odôvodnenia v tom zmysle, že napadnuté nariadenie neposkytuje žiadnu primeranú odpoveď na tvrdenia žalobcov týkajúce sa stanovenia normálnej hodnoty.

⁶³ Čo sa týka porušenia práva na obhajobu, Rada tvrdí, že Komisia poskytla vysvetlenia týkajúce sa stanovenia normálnej hodnoty v druhom dokumente o konečnom poskytnutí informácií z 24. apríla 2006 a žalobcovia naň odpovedali v liste z 26. apríla 2006. Ďalej, čo sa týka údajného porušenia povinnosti odôvodnenia, Rada tvrdí, že išlo o veľmi presnú otázku vzťahujúcu sa na jednu spoločnosť, s ktorou sa preto napadnuté nariadenie nemuselo výslovne zaoberať. V každom prípade sa však podľa Rady touto otázkou zaoberal list z 26. júna 2006 a bola prejednaná na vypočutiach 24. a 30. marca 2006.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

⁶⁴ Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že požiadavky vyplývajúce z rešpektovania práva na obhajobu je potrebné dodržiavať nielen v rámci konaní, ktoré môžu viesť k uloženiu sankcií, ale aj v prešetrovaniach, ktoré predchádzajú prijatiu antidumpingových nariadení, ktoré sa môžu dotknutých podnikov priamo a osobne týkať a mať pre ne nepriaznivé dôsledky (rozsudok Súdneho dvora z 27. júna 1991, Al-Jubail Fertilizer/Rada, C-49/88, Zb. s. I-3187, bod 15). Osobitne dotknutým podnikom musí byť v priebehu správneho konania umožnené vyjadriť svoje stanovisko k existencii a relevantnosti uvádzaných skutočností a okolností a k dôkazom uvádzaným Komisiou

na podporu jej tvrdenia o existencii dumpingových praktík a ujmy, ktorá z nich vyplýva (rozsudok Al-Jubail Fertilizer/Rada, už citovaný, bod 17). Tieto požiadavky boli bližšie spresnené v článku 20 základného nariadenia, ktorého odsek 2 stanovuje, že sťažovatelia, dovozcovia a vývozcovia, ako aj združenia, ktoré ich zastupujú, a zástupcovia krajiny vývozu „môžu požiadať o konečné poskytnutie informácií, resp. dôvodov, na základe ktorých má byť odporúčené uloženie konečných opatrení“.

65 Ďalej treba pripomenúť, že odôvodnenie požadované článkom 253 ES musí podľa judikatúry jasne a jednoznačne vyjadrovať stanovisko orgánu Spoločenstva, ktorý je autorom predmetného aktu, spôsobom, ktorý dotknutým osobám umožní oboznámiť sa s dôvodmi prijatého opatrenia a v prípade potreby brániť ich práva, ako aj súdu vykonávať jeho preskúmanie (rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. októbra 1999, Acme Industry/Rada, T-48/96, Zb. s. II-3089, bod 141). Na druhej strane však Rada nie je povinná odpovedať v odôvodnení nariadenia na všetky skutkové a právne otázky uvádzané dotknutými osobami v priebehu správneho konania (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. júna 1998, British Airways a i./Komisia, T-371/94 a T-394/94, Zb. s. II-2405, bod 94). Okrem toho sa nevyžaduje, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky rôzne relevantné skutkové a právne okolnosti, pričom požiadavky odôvodnenia sa musia posudzovať najmä vzhľadom na kontext aktu a právne predpisy upravujúce danú oblasť (rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. septembra 1995, Ferchimex/Komisia, T-164/94, Zb. s. II-2681, bod 118).

66 Práve v duchu predchádzajúceho treba stanoviť, či Rada skutočne porušila právo na obhajobu a svoju povinnosť odôvodnenia.

67 Na jednej strane, čo sa týka porušenia práva na obhajobu, je potrebné zdôrazniť bez toho, aby bolo nutné vyjadriť sa k dôležitosti úvah týkajúcich sa vylúčenia atómových rúrok patriacich pod KČV KE4 a technickú normu TU 14-3P-197-2001 z výpočtu normálnej hodnoty, že na rozdiel od tvrdení žalobcov, sa im v listoch, ktoré dostali 27. júna 2006, teda v deň prijatia napadnutého rozhodnutia, neoznámil žiaden nový vecný dôkaz alebo odôvodnenie. Žalobcovia totiž tvrdia, že Komisia až v týchto listoch

prvýkrát vyhlásila, že atómové rúrky nemožno vylúčiť z výpočtu dumpingového rozpätia, pretože údaje, ktorými disponovala, neboli bez uskutočnenia nového overovania dostatočne spoľahlivé. Komisia však už v druhom dokumente o konečnom poskytnutí informácií z 24. apríla 2006 uviedla, že keďže jej služby neboli schopné overiť informácie poskytnuté žalobcami, nemôže vyhovieť ich žiadosti. Navyše treba poukázať na to, že žalobcovia na túto poznámku Komisie odpovedali svojím faxom z 26. apríla 2006, a teda si v súvislosti s týmto bodom uplatnili svoje právo na obhajobu.

68 Na druhej strane, čo sa týka porušenia povinnosti odôvodnenia, treba konštatovať, že ak napadnuté nariadenie nijako neodkazuje na otázku výrobkov patriacich pod KČV KE4, je tomu tak preto, že táto otázka sa týka osobitne žalobcov. Keďže teda druhý dokument o konečnom poskytnutí informácií z 24. apríla 2006 jasne a jednoznačne vyjadruje stanovisko Komisie, žalobcovia nemôžu Rade vytýkať, že si nespĺnila povinnosť odôvodnenia.

69 Z toho vyplýva, že šiesty žalobný dôvod, založený na porušení požiadaviek vyplývajúcich z rešpektovania práva na obhajobu a na porušení povinnosti odôvodnenia v rozsahu týkajúcom sa stanovenia normálnej hodnoty, sa musí zamietnuť ako nedôvodný.

O dôsledkoch neexistencie odpovedí na dotazník zo strany spoločností prepojených na výrobcov Spoločenstva

70 V rámci druhého a tretieho žalobného dôvodu, ako aj v rámci časti šiesteho žalobného dôvodu žalobcovia vychádzajú z tej istej skutkovej okolnosti, konkrétne z toho, že každý z piatich výrobcov Spoločenstva vyrábajúcich bezšvíkové rúry a rúrky, ktorých Komisia zahrnula do vzorky, na ktorej založila svoje prešetrenie, je prepojený so spoločnosťami, ktoré neposkytli odpoveď na dotazník.

71 Podľa žalobcov z tejto skutkovej okolnosti vyplýva:

- porušenie článku 3 ods. 2, 3, 5, 6 a 7 základného nariadenia (druhý žalobný dôvod),
- porušenie zásady zákazu diskriminácie (druhý žalobný dôvod),
- porušenie článku 19 ods. 3 základného nariadenia (druhý žalobný dôvod),
- porušenie článku 5 ods. 4 základného nariadenia (tretí žalobný dôvod),
- porušenie práva na obhajobu a povinnosti odôvodnenia (šiesty žalobný dôvod).

O porušení článku 3 ods. 2, 3, 5, 6 a 7 základného nariadenia

- Tvrdenia účastníkov konania

72 V rámci druhého žalobného dôvodu žalobcovia tvrdia, že vzhľadom na to, že každý z piatich výrobcov Spoločenstva bezšvíkových rúr a rúrok vybraných do vzorky je prepojený s jednou alebo viacerými výrobnými či predajnými spoločnosťami, ktoré

nepredložili osobitnú odpoveď na dotazník Komisie, nemožno týchto piatich výrobcov považovať za plne spolupracujúcich. Podľa žalobcov sa totiž napadnuté nariadenie zakladá na údajnej úplnej spolupráci výrobného odvetvia Spoločenstva. Žalobcovia z toho vyvodzujú, že posúdenie ujmy porušuje článok 3 ods. 2, 3, 5, 6 a 7 základného nariadenia.

73 V tomto ohľade žalobcovia v prvom rade zdôrazňujú, že je nemožné vyhovieť citovaným ustanoveniam základného nariadenia, ak sa od všetkých subjektov prepojených s výrobcami Spoločenstva, ktoré sa podieľajú na výrobe alebo predaji dotknutého výrobku, nevyžaduje, aby plne a úplne spolupracovali pri prešetrovaní.

74 V druhom rade žalobcovia poukazujú na to, že porušenie už citovaných ustanovení nemožno odôvodniť, ako to, zdá sa, urobila Komisia v liste z 27. júna 2006, neexistenciou významného dosahu čiastočnej spolupráce určitej skupiny, do ktorej patrí určitý výrobca Spoločenstva, na určenie ujmy utrpenej týmto výrobcom alebo výrobným odvetvím Spoločenstva ako celkom. Komisia podľa žalobcov vychádzala zo „zásady nepodstatnej chyby“.

75 Po prvé žalobcovia tvrdia, že Komisia netvrdí, že zásada nepodstatnej chyby sa uplatňuje na výrobcov-vývozcov v tom zmysle, že im bolo umožnené len čiastočne spolupracovať na prešetrovaní.

76 Po druhé neexistencia úplných informácií o výrobe všetkých prepojených výrobcov a o predajoch prvým neprepojeným zákazníkom nie je podľa žalobcov nepodstatnou chybou. Na jednej strane totiž prevodné ceny medzi členmi tej istej skupiny nie sú spoľahlivé, na druhej strane by však oslobodenie všetkých prepojených zástupcov od povinnosti odpovedať na dotazník znamenalo poskytnúť výrobcom Spoločenstva bielu kartu, ktorá im umožní vybrať tie údaje, s ktorých poskytnutím súhlasia, takým spôsobom, aby ovplyvnili posúdenie ujmy.

- 77 Po tretie žalobcovia tvrdia, že prístup Komisie, čo sa týka neexistencie významného dosahu čiastočnej spolupráce určitej skupiny spoločností je neprimerane zjednodušený, a teda nesprávny. Jednoduchá čiastočná spolupráca určitých členov skupiny totiž poskytuje neúplný a deformovaný obraz o predmetnej skupine alebo výrobnom odvetví Spoločenstva ako celku.
- 78 Po štvrté žalobcovia zdôrazňujú, že prijatie zásady nepodstatnej chyby ako obrannej línie nemôže napraviť viacnásobné porušenie článku 3 základného nariadenia.
- 79 Po piate žalobcovia poukazujú na to, že keďže Komisia nezískala úplné údaje a nemohla tieto údaje overiť, nemôže s istotou tvrdiť, že objem a hodnota výroby a predajov, ktorých čísla jej boli oznámené, boli dostatočne bezvýznamné na to, aby nemali dosah na posúdenie ujmy.
- 80 V treťom rade žalobcovia tvrdia, že neexistencia plnej a úplnej spolupráce výrobcov Spoločenstva vybratých do vzorky mala významný dosah na ohodnotenie ujmy utrpenej týmito výrobcami a výrobným odvetvím Spoločenstva ako celkom. Komisia najmä svoje výpočty ujmy založila skoro výlučne na prevodných cenách uplatňovaných výrobcami Spoločenstva. Táto metóda spôsobila významné zveličenie ujmy.
- 81 V odpovedi na tvrdenia žalobcov Rada uvádza, že inštitúcie správne považovali všetkých výrobcov Spoločenstva vybratých do vzorky za spolupracujúcich.

82 Rada totiž tvrdí, že pojem spolupráca nemožno chápať doslovne v zmysle poskytnutia úplných a presných odpovedí na všetky otázky položené Komisiou. Komisia vždy posudzuje, či a v akom rozsahu neposkytnutie určitých informácií poškodilo prešetrovanie. To platí pre vývozcov, ako aj pre výrobcov Spoločenstva, hoci Komisia môže na vývozcov a výrobcov Spoločenstva uplatňovať rôzne kritériá, pretože tieto dve skupiny spoločností poskytujú informácie na rôzne účely. V tomto ohľade Rada navyše zdôrazňuje, že sa nikdy nechcela dovolávať existencie bezvýznamnej chyby s cieľom odôvodniť údajné porušenia.

83 V prejednávanej veci Komisia podľa Rady vzhľadom na vecné dôkazy, ktorými disponovala, z právneho hľadiska správne nevylúčila z výrobného odvetvia Spoločenstva žiadnu zo spoločností, ktoré tvorili predmetnú vzorku.

84 Najskôr, čo sa týka tvrdenia žalobcov, podľa ktorého výpočet ujmy bol skreslený z dôvodu nedostatočnej spolupráce, Rada pripomína, že Komisia potrebuje predajné ceny uplatnené vo vzťahu k prvému neprepojenému kupujúcemu, aby mohla stanoviť priemerné predajné ceny všetkých výrobcov Spoločenstva a vážené priemerné rozpätie podhodnotenia. V prejednávanej veci bolo vážené priemerné rozpätie podhodnotenia vo výške 32 %. Podľa Rady by sa použitím chýbajúcich údajov o predajoch určitých prepojených spoločností toto rozpätie mohlo dostať na úroveň 30, 32 alebo 35 %, čo by nijako nezmenilo záver, podľa ktorého dochádzalo k významnému podhodnoteniu a dovoz dotknutý dumpingom spôsoboval ujmu výrobnému odvetviu Spoločenstva. Rada tiež tvrdí, že odkaz žalobcov na výpočet rozpätia ujmy je v tomto kontexte irelevantný. Rozpätie ujmy by bolo potrebné len na uplatnenie sekundárneho právneho predpisu, podľa ktorého sa stanovené clo musí rovnať dumpingovému rozpätiu alebo rozpätiu ujmy, ak je rozpätie ujmy menšie. Zahrnutie predajov dotknutého výrobku uskutočnených Vallourec & Mannesmann Oil & Gas Ltd (ďalej len „VMOG Spojené kráľovstvo“) a Productos Tubolares, ktoré spoločne predstavujú menej ako 8 % predajov dotknutého výrobku uskutočnených výrobným odvetvím Spoločenstva, by v žiadnom prípade nemohlo mať za následok pokles rozpätia ujmy stanoveného na 57 % na nižšiu úroveň ako má dumpingové rozpätie stanovené na 25,7 %.

85 Rada ďalej tvrdí, že žalobcovia vychádzajú z predpokladu, podľa ktorého výrobcovia Spoločenstva, ktorí podali sťažnosť a boli súčasťou vzorky, v skutočnosti nespolupracovali. Keďže nedostatok informácií týkajúcich sa určitých spoločností prepojených na výrobcov Spoločenstva nemá významný dosah na analýzu ujmy a príčinnej súvislosti, tento predpoklad je nesprávny a je namieste zamietnuť tvrdenie o porušení článku 3 ods. 2, 3, 5, 6 a 7 základného nariadenia.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

86 Ako sa už uviedlo v bodoch 38 a 39 vyššie, keďže inštitúcie Spoločenstva majú v oblasti opatrení na ochranu obchodu širokú mieru voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia preskúmať, preskúmanie posúdení uskutočnených inštitúciami súdmi Spoločenstva sa musí obmedziť na určenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je napadnutá voľba založená, boli správne stanovené, a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutočností alebo k zneužitiu právomoci.

87 Ďalej treba zdôrazniť, že ak aj v rámci základného nariadenia prináleží Komisii ako prešetrovaciemu orgánu, aby určila, či výrobok, ktorého sa týka antidumpingové konanie, je predmetom dumpingu a spôsobuje ujmu, keď sa prepustí do voľného obehu v Spoločenstve, a teda že tejto inštitúcii neprináleží, aby sa zjavila časti dôkazného bremena, ktoré v tejto súvislosti nesie (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa zo 17. decembra 1997, EFMA/Rada, T-121/95, Zb. s. II-2391, bod 74, a Acme/Rada, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 40), faktom zostáva, že základné nariadenie nedáva Komisii právomoc prešetrovania, ktorá by jej umožnila donútiť spoločnosti, aby sa zúčastnili na prešetrovaní alebo predložili informácie. Za týchto podmienok sú Rada i Komisia odkázané pri získavaní potrebných informácií v stanovených lehotách na dobrovoľnú spoluprácu strán. Odpovede týchto strán na dotazník uvedený v článku 6 ods. 2 základného nariadenia sú teda pre priebeh antidumpingového konania nevyhnutné (rozsudok Shandong Reipu Biochemicals/Rada, už citovaný v bode 38 vyššie, bod 65).

- 88 Z článku 18 základného nariadenia nazvaného „Odmietnutie spolupráce“ a najmä z jeho odseku 3 vyplýva, že „ak informácie predložené niektorou zainteresovanou stranou nie sú vo všetkých ohľadoch ideálne, napriek tomu sa nemajú ignorovať za predpokladu, že akékoľvek nedostatky nie sú takého rozsahu, aby spôsobili neprimerané ťažkosti pri dopracovaní sa k prijateľnému a správne mu zisteniu, a zároveň, že sú informácie včas predložené a je možné ich overiť a že strana konala podľa svojich najlepších schopností“.
- 89 Práve v tomto rámci treba skúmať, ako tvrdia žalobcovia, či skutočnosť, že spoločnosti prepojené na výrobcov Spoločenstva vybratých do vzorky neposkytli odpoveď na dotazník, predstavuje zo strany týchto výrobcov nedostatok spolupráce, ktorým došlo k skresleniu analýzy ujmy a k porušeniu článku 3 ods. 2, 3, 5, 6 a 7 základného nariadenia.
- 90 Hoci sú účastníci antidumpingového konania v zásade podľa článku 6 ods. 2 základného nariadenia povinní predložiť odpoveď na dotazník Komisie, zo znenia článku 18 ods. 3 tohto nariadenia tiež vyplýva, že informácie poskytnuté v inej forme alebo v rámci iného dokumentu nemožno ignorovať, pokiaľ sú splnené štyri podmienky vymenované v tomto článku.
- 91 Ak teda účastník konania nepredložil odpoveď na dotazník, ale poskytol informácie v rámci iného dokumentu, nemožno mu vytýkať žiaden nedostatok spolupráce, ak po prvé nedostatky nie sú takého rozsahu, aby spôsobili neprimerané ťažkosti pri dopracovaní sa k prijateľnému a správne mu zisteniu, po druhé sú informácie včas predložené, po tretie je možné ich overiť a po štvrté strana konala podľa svojich najlepších schopností.
- 92 Z toho vyplýva, že na rozdiel od tvrdenia žalobcov, nepredloženie odpovede na dotazník Komisie spoločnosťou prepojenou s výrobcom Spoločenstva nevyhnutne neznamená,

že by sa tento výrobca musel považovať za nespolupracujúceho. Uvedený výrobca sa preto nebude považovať za nespolupracujúceho, ak nedostatky v predkladaní údajov nebudú mať významný dosah na priebeh prešetrovania.

93 V prejednávanej veci zo spisu vyplýva, že Komisia vyhotovila a doručila každému z výrobcov Spoločenstva osobitný dotazník pre výrobné spoločnosti a pre prepojené predajné spoločnosti. Títo výrobcovia boli teda povinní predložiť odpoveď na tento dotazník za každú z týchto prepojených spoločností. Z dôkazov predložených Radou však vyplýva, že nasledujúce spoločnosti nepredložili žiadnu odpoveď na tento dotazník:

- Vallourec Mannesmann Oil & Gas Germany GmbH (ďalej len „VMOG Nemecko“), výrobná a predajná spoločnosť prepojená s V & M Nemecko,

- Productos Tubulares, SA, výrobná a predajná spoločnosť prepojená s Tubos Reunidos,

- Acecsa-Aceros Calibrados, SA (ďalej len „Acecsa“), výrobná a predajná spoločnosť prepojená s Tubos Reunidos,

- Almesa Almacenes Metalurgicos (ďalej len „Almesa“), obchodná spoločnosť prepojená s Tubos Reunidos,

- Dalmine Benelux BV, Dalmine France SARL, Dalmine Deutschland GmbH, Tenaris Global Services (UK), Eurotube Ltd, Quality Tubes Ltd, obchodné spoločnosti alebo spoločnosti pre ďalší predaj a distribúciu prepojené s Dalmine,

— Tenaris West Africa Ltd, spoločnosť prepojená s Dalmine poverená najskôr transformáciou rúrok, následne administratívnymi úlohami.

94 Zo spisových písomností ďalej vyplýva, že výrobný a predajný podnik VMOG Spojené kráľovstvo, prepojený s V & M Nemecko a V & M Francúzsko, predložil svoju odpoveď na dotazník až po lehote. Komisia ho teda na účely určenia ujmy nezohľadnila.

95 Je teda dôležité určiť, či v prípade týchto spoločností boli splnené štyri podmienky uvedené v článku 18 ods. 3 základného nariadenia, aby sa Rade nemohlo vytýkať, že sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že nepredloženie odpovede na dotazník spoločnosťami prepojenými na výrobcov Spoločenstva neskreslilo ani určenie ujmy, ani výpočet rozpätia ujmy.

96 Čo sa týka najskôr určenia ujmy, treba pri každej prepojenej spoločnosti uskutočniť analýzu údajov, ktorými disponovali Rada a Komisia s cieľom overiť, že nedostatky zo strany týchto spoločností, spôsobené nepredložením odpovedí na dotazník, toto určenie ujmy neprímerane nesťažovali. Čo sa týka prepojených výrobných a predajných spoločností, treba venovať osobitnú pozornosť nedostatkom údajov, ktoré sa týkajú výroby a predaja prepojených spoločností a ich potenciálneho dosahu na určenie ujmy. Okrem toho treba overiť, či údaje, ktorými disponovali Rada a Komisia, spĺňajú tri posledné podmienky stanovené článkom 18 ods. 3 základného nariadenia.

97 Čo sa týka VMOG Nemecko, z odpovedí na písomné otázky položené Súdom prvého stupňa vyplýva, že Rada pri hodnotení dosahu nepredloženia odpovede na dotazník touto spoločnosťou vychádzala z týchto dôkazov: zo zoznamu jednotlivých transakcií predajov V & M Nemecko, z tabuľky zaznamenávajúcej objem výroby V & M Nemecko

a tabuľky zaznamenávajúcej objem a hodnotu predajov V & M Nemecko. Tieto dokumenty boli predložené V & M Nemecko včas a boli overené Komisiou.

- 98 Keďže údaje týkajúce sa predajov a výroby VMOG Nemecko boli zahrnuté v odpovedi na dotazník V & M Nemecko, ako to potvrdzujú dokumenty predložené Radou, boli zohľadnené pri určovaní ujmy. Za týchto okolností je nutné konštatovať, že Rada sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď nežiadala VMOG Nemecko o predloženie dotazníka a keď sa domnievala, že neodpovedanie VMOG Nemecko na dotazník neskreslilo určenie ujmy.
- 99 Čo sa týka Productos Tubulares, z odpovedí na písomné otázky položené Súdom prvého stupňa vyplýva, že Rada pri hodnotení dosahu nepredloženia odpovede na dotazník touto spoločnosťou na určenie ujmy vychádzala z týchto dôkazov: z dôverného znenia odpovede na dotazník Productos Tubulares týkajúceho sa výberu vzorky a z dôvernej prílohy k sťažnosti obsahujúcej odhad výrobnnej kapacity a objemu výroby výrobcov Spoločenstva, ktorý nepodporujú sťažnosť. Tieto údaje Productos Tubulares poskytol včas.
- 100 Najskôr treba zdôrazniť, že Productos Tubulares na rozdiel od Tubos Reunidos nepodporovali sťažnosť. V dôsledku toho sa údaje týkajúce sa Productos Tubulares v zásade nemali zohľadniť v rámci analýzy výrobného odvetvia Spoločenstva uvedenej v odôvodneniach č. 155 až 176 napadnutého nariadenia, ktorá bola zásadná na určenie ujmy, ibaže by toto opomenutie túto analýzu skresľovalo. V takomto prípade bolo potrebné buď zohľadniť tieto údaje, alebo vylúčiť údaje týkajúce sa Tubos Reunidos. V prejednávanej veci z preštudovania dokumentov predložených Radou vyplýva, že výroba a predaj Productos Tubulares predstavovali menej ako 3 % celkovej výroby a predajov výrobného odvetvia Spoločenstva počas obdobia prešetrovania. Z toho vyplýva, že ak aj neodpovedanie Productos Tubulares na dotazník malo dosah na určenie ujmy a príčinnej súvislosti, tento dosah mohol byť len bezvýznamný. Okrem toho, hoci Rada nedisponovala žiadnymi údajmi týkajúcimi sa obdobia predchádzajúceho obdobiu prešetrovania, konkrétne obdobia týkajúcemu sa rokov 2001 až 2003,

neexistencia údajov týkajúcich sa tohto obdobia nemá vplyv na určenie ujmy, pretože chýbajúce údaje by mohli Radu viesť maximálne k podhodnoteniu ujmy a nie k jej nadhodnoteniu. Rada navyše u Tubos Reunidos overila, že medzi touto spoločnosťou a Productos Tubulares nedošlo k žiadnemu predaju.

- 101 Je teda namieste dospieť k záveru, že Rada sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď od spoločnosti Productos Tubulares nevyžadovala, aby predložila dotazník a keď sa domnievala, že neodpovedanie na dotazník zo strany tejto spoločnosti neskreslilo určenie ujmy.
- 102 Čo sa týka Acecsa, z písomností Rady vyplýva, že počas obdobia prešetrovania táto spoločnosť kupovala od Tubos Reunidos dotknutý výrobok len v malom objeme, ktorý bol určený na spracovanie na iný výrobok. Okrem toho z dôkazov uvedených v spise, a najmä z nedôverného znenia odpovede Tubos Reunidos na dotazník vyplýva, že tento objem v období prešetrovania nepredstavoval viac ako 4 % predajov Tubos Reunidos a nie viac ako 1 % všetkých predajov výrobcov Spoločenstva podporujúcich sťažnosť. Vzhľadom na predchádzajúce nepredloženie odpovede na dotazník spoločnosťou Acecsa nemohlo významne skresliť údaje použité na určenie ujmy. Navyše, hoci Rada rovnako ako v prípade Productos Tubulares nedisponovala žiadnymi údajmi týkajúcimi sa obdobia predchádzajúceho obdobiu prešetrovania, konkrétne obdobia týkajúcemu sa rokov 2001 až 2003, neexistencia údajov týkajúcich sa tohto obdobia nemá vplyv na určenie ujmy, pretože chýbajúce údaje by mohli Radu viesť maximálne k podhodnoteniu ujmy a nie k jej nadhodnoteniu. Okrem toho odpoveď Tubos Reunidos na dotazník bola doručená včas a bola overená službami Komisie. Za týchto okolností treba konštatovať, že Rada sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď od Acecsa nevyžadovala predloženie dotazníka v stanovenej forme.
- 103 Čo sa týka Almesa, z písomností Rady vyplýva, že táto spoločnosť je obchodnou spoločnosťou. Objem predajov tejto spoločnosti bol teda zohľadnený v analýze ujmy prostredníctvom predajov Tubos Reunidos, ktoré jej boli určené. Okrem toho zo spisových písomností, a najmä z nedôverného znenia odpovede Tubos Reunidos na dotazník vyplýva, že v priemere boli ceny, ktoré Tubos Reunidos fakturoval Almesa,

vyššie ako ceny fakturované nezávislým zákazníkom. To znamená, že údaj zohľadnený v súvislosti s hodnotou predajov nebol podhodnotený, a teda neskrleslil určenie ujmy. Preto treba konštatovať, že Rada sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď od Almesa nevyžadovala, aby poskytla ďalšie údaje vo forme odpovede na dotazník v stanovenej forme.

104 Čo sa týka Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) a Quality Tubes, z písomností Rady vyplýva, že Dalmine počas obdobia prešetrovania neuskutočnila žiaden predaj vo vzťahu k Dalmine Benelux, Dalmine Deutschland a Eurotube. Čo sa týka Quality Tubes a Tenaris Global Services (UK), dôverná verzia odpovede Dalmine na dotazník obsahuje zoznam jednotlivých predajov, z čoho vyplýva, že tieto údaje boli zohľadnené pri analýze ujmy. Nakoniec, čo sa týka Dalmine France, jej predaj v Spoločenstve bol nevyhnutne marginálny, keďže všetky predaje Dalmine jej šiestim prepojeným spoločnostiam predstavovali menej ako 4 % všetkých predajov dotknutého výrobku výrobným odvetvím Spoločenstva v období prešetrovania.

105 V každom prípade zo spisových písomností a najmä z nedôverného znenia odpovede Dalmine na dotazník, ktorá bola podaná včas a overená službami Komisie, vyplýva, že spoločnosti Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) a Quality Tubes sú činné buď v obchodovaní, alebo v ďalšom predaji a distribúcii. Z toho vyplýva, že objem predajov týchto spoločností bol zohľadnený pri analýze ujmy prostredníctvom predajov, ktoré vo vzťahu k nim uskutočnil Dalmine.

106 Vzhľadom na predchádzajúce treba konštatovať, že Rada sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď od Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) a Quality Tubes nepožadovala ďalšie údaje prostredníctvom odpovede na dotazník v stanovenej forme a keď sa domnievala, že Dalmine spolupracoval na prešetrovaní.

107 Čo sa týka Tenaris West Africa z písomností Rady vyplýva, že táto spoločnosť sa nepodieľala ani na výrobe, ani na predaji dotknutého výrobku. Z odpovedí na písomné otázky položené Súdom prvého stupňa navyše vyplýva, že Rada pri hodnotení dosahu nepredloženia odpovede na dotazník touto spoločnosťou vychádzala z elektronickej správy Dalmine Komisii z 24. mája 2006. Keďže táto elektronická správa bola doručená včas, treba konštatovať, že Rada sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď od uvedenej spoločnosti nepožadovala, aby predložila ďalšie údaje prostredníctvom odpovede na dotazník v stanovenej forme a keď sa domnievala, že Dalmine spolupracoval na prešetrovaní.

108 Nakoniec, čo sa týka VMOG Spojené kráľovstvo, treba zdôrazniť, že keďže táto spoločnosť predložila odpoveď na dotazník po lehote, jej údaje nemohli byť použité pri určovaní ujmy. V každom prípade však zo spisových písomností vyplýva, že táto spoločnosť nepodporovala sťažnosť. Údaje, ktoré sa jej týkali, sa teda v zásade nemali zohľadniť pri analýze situácie výrobného odvetvia Spoločenstva na účely určenia ujmy, ibaže by takéto nezohľadnenie skreslilo toto určenie. V takomto prípade je potrebné buď zohľadniť tieto údaje, alebo vylúčiť údaje týkajúce sa V & M Nemecko a V & M Francúzsko. Pri posúdení toho, či mohla byť analýza skreslená, vychádzala Rada z nasledujúcich dokumentov: z tabuľky zaznamenávajúcej objem výroby VMOG Spojené kráľovstvo, z tabuľky zaznamenávajúcej objem a hodnotu predajov VMOG Spojené kráľovstvo a zo zoznamu jednotlivých predajov V & M Francúzsko.

109 Ako to potvrdzujú predložené dokumenty, Rada mohla na základe odpovede podanej oneskorene určiť, že predaj VMOG Spojené kráľovstvo predstavoval v období prešetrovania len menej ako 3 % celkového objemu predajov výrobcov Spoločenstva, ktorí iniciovali sťažnosť. Nezohľadnenie týchto 3 % teda nemohlo mať rozhodujúci vplyv na určenie ujmy. Okrem toho treba uviesť, že informácie, z ktorých Rada vychádzala pri určovaní podielu predajov tejto spoločnosti v rámci predajov výrobného odvetvia Spoločenstva, boli podané včas v zmysle článku 18 ods. 3 základného nariadenia.

- 110 Preto treba konštatovať, že Rada sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď z definície výrobného odvetvia Spoločenstva nevylúčila V & M Nemecko a V & M Francúzsko, výrobcov Spoločenstva vybratých do vzorky a prepojených s VMOG Spojené kráľovstvo.
- 111 Čo sa týka výpočtu rozpätia ujmy, treba po vzore Rady zdôrazniť, že podľa článku 9 ods. 4 základného nariadenia, ktorý je ustanovením sekundárnej povahy, sa rozpätie ujmy na určenie výšky antidumpingového cla používa len vtedy, ak je dumpingové rozpätie vyššie ako rozpätie ujmy. V prejednávanej veci sa výška antidumpingového cla uloženého žalobcom zakladala na dumpingovom rozpätí žalobcov, ktoré bolo na úrovni 25,7 %, ale nie na rozpätí ujmy na úrovni 57 %. Aj za predpokladu, že by sa rozpätie ujmy zakladalo na prevodných cenách uplatňovaných výrobcami Spoločenstva vo vzťahu k VMOG Spojené kráľovstvo, Productos Tubulares a spoločnostiam prepojeným na Dalmine, predaj týmito spoločnosťami predstavoval najviac 10 % všetkých predajov výrobného odvetvia Spoločenstva. Bolo by preto potrebné, ako uvádza Rada, aby ceny uplatňované týmito spoločnosťami boli úplne neprimerané cenám v rámci ostatných predajov zohľadňovaných v rámci výpočtu rozpätia ujmy, aby sa rozpätie ujmy dostalo na nižšiu úroveň ako dumpingové rozpätie.
- 112 Vzhľadom na predchádzajúce treba konštatovať, že Rada sa nedopustila žiadneho zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že nepredloženie odpovede na dotazník spoločnosťami prepojenými s výrobcami Spoločenstva neskreslilo ani určenie ujmy, ani výpočet rozpätia ujmy, a neporušilo článok 3 ods. 2, 3, 5, 6 a 7 základného nariadenia.
- 113 Z toho vyplýva, že je namieste zamietnuť časť druhého žalobného dôvodu založenú na porušení článku 3 ods. 2, 3, 5, 6 a 7 základného nariadenia ako nedôvodnú.

O porušení zásady zákazu diskriminácie

— Tvrdenia účastníkov konania

- 114 V rámci druhého žalobného dôvodu žalobcovia uvádzajú, že Rada porušila zásadu zákazu diskriminácie. Hoci totiž Komisia v rámci prešetrovania vyžadovala, aby všetky spoločnosti prepojené na výrobcov-vývozcov dotknutého výrobku odpovedali na jej dotazník, takúto požiadavku nemala vo vzťahu k predajným spoločnostiam prepojeným s výrobcami Spoločenstva.
- 115 Žalobcovia sa domnievajú, že vysvetlenie poskytnuté Komisiou neodôvodňuje diskriminačné zaobchádzanie. Po prvé, ak je pravdou, že dumpingové rozpätie sa vypočítava pre každú skupinu prepojených výrobcov-vývozcov, kým ujma výrobného odvetvia Spoločenstva sa stanovuje na úrovni každého sektora, nemôže byť pravdou, že tieto dve operácie si vyžadujú iný stupeň spolupráce dotknutých strán. Podľa žalobcov, rovnako ako môže byť skreslené dumpingové rozpätie, ak skupina prepojených výrobcov poskytne odpoveď v mene jediného z nich, ktorý neuskutočňuje dumping, kým iný ho uskutočňuje, určenie ujmy bude tiež skreslené, ak výrobca Spoločenstva, ktorý pôsobí na dvoch rôznych výrobných miestach, z ktorých na jednom znáša ujmu a na druhom nie, poskytne odpoveď na základe údajov z miesta, kde sa mu spôsobuje škoda.
- 116 Po druhé žalobcovia zdôrazňujú, že postup výpočtu rozpätia ujmy vyžaduje od výrobcov-vývozcov a výrobcov Spoločenstva, aby spolupracovali na rovnakej úrovni, keďže akákoľvek diskriminácia medzi nimi je neodôvodnená.
- 117 Po tretie žalobcovia tvrdia, že samotné znenie dotazníka výslovne ukladá výrobcom Spoločenstva povinnosť poskytnúť informácie nielen za každú prepojenú výrobnú

spoločnosť, ale aj za každú prepojenú predajnú spoločnosť. Inými slovami im ukladá rovnaké požiadavky ako výrobcom-vývozcom.

- 118 Rada spochybňuje existenciu porušenia zásady zákazu diskriminácie. Taktiež tvrdí, že žalobcovia sa nikdy nesnažili preukázať, že skutočnosť, že vývozca neodpovie na dotazník za prepojené spoločnosti a skutočnosť, že naň neodpovie výrobca Spoločenstva, sú rovnakými situáciami. Podľa Rady údajný rozdiel v zaobchádzaní možno odôvodniť rôznym použitím hľadaných údajov, a to na určenie ujmy v prípade údajov poskytnutých výrobcami Spoločenstva a na výpočet dumpingového rozpätia v prípade údajov poskytnutých výrobcami-vývozcami. Žalobcovia tiež nepreukázali, že Komisia skutočne rôzne zaobchádzala s vývozcami a výrobcami Spoločenstva.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 119 Údajné porušenie zásady zákazu diskriminácie treba skúmať v duchu judikatúry citovanej v bode 58 vyššie. Na základe tejto judikatúry môže ísť o diskrimináciu len vtedy, ak je situácia výrobcov Spoločenstva a výrobcov-vývozcov v prejednávanej veci rovnaká a ak s prvými Komisia zaobchádzala odlišne ako s druhými.

- 120 Na úvod je namieste zdôrazniť, bez viazanosti na prejednanú vec, že situácia výrobcov-vývozcov vo vzťahu k povinnosti odpovedať na dotazník Komisie a situácia výrobcov Spoločenstva vo vzťahu k tejto istej povinnosti v zásade nie sú rovnaké. Ako totiž uviedla Rada vo svojich písomnostiach, cieľom odpovede na dotazník, ktorú musia poskytnúť výrobcovia-vývozcovia, je stanovenie dumpingového rozpätia, ktoré vychádza z údajov vlastných každému podniku. Naopak, cieľom odpovede na dotazník, ktorú musia poskytnúť výrobcovia Spoločenstva, je určenie ujmy, ktoré sa zakladá na analýze celého výrobného odvetvia Spoločenstva.

- 121 V každom prípade však nemožno vylúčiť, že v prejednávanej veci boli okolnosti, ktoré viedli Komisiu k záveru, že je nevyhnutné, aby výrobcovia-vývozcovia predložili odpoveď na dotazník za každú svoju prepojenú spoločnosť, podobné ako tie okolnosti, ktoré ju viedli k záveru o neexistencii nedostatku spolupráce výrobcov Spoločenstva uvedenom v bodoch 93 a 94 vyššie v prípade nepredloženia takejto odpovede.
- 122 Je však nutné konštatovať, že žalobcovia sa pokúsili preukázať, že teoreticky je situácia výrobcov-vývozcov a výrobcov Spoločenstva porovnateľná, nijako však nepreukázali, že je tomu tak aj v prejednávanej veci.
- 123 Navyše treba poukázať na to, že žalobcovia nepredložili najmenší dôkaz toho, že Komisia s výrobcami-vývozcami a výrobcami Spoločenstva zaobchádzala odlišne. Vo svojich písomnostiach sa totiž len obmedzujú na tvrdenie, že Komisia pripúšťa, že od spoločností prepojených s výrobcami Spoločenstva nevyžaduje, aby odpovedali na dotazník. V žiadnom prípade však nepreukazujú, že takáto požiadavka bola kladená na výrobcov-vývozcov.
- 124 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobcovia nepredložili žiaden dôkaz o údajnej diskriminačnej povahe rozhodnutia Komisie nepožadovať od spoločností prepojených s výrobcami Spoločenstva, aby predložili odpoveď na dotazník Komisie.
- 125 Preto je namieste zamietnuť časť druhého žalobného dôvodu založenú na porušení zásady zákazu diskriminácie ako nedôvodnú.

O porušení článku 19 ods. 3 základného nariadenia

— Tvrdenia účastníkov konania

¹²⁶ V rámci druhého žalobného dôvodu žalobcovia poukazujú na to, že ani za predpokladu, ako uvádza Rada, že by spis prešetrovania obsahoval údaje preukazujúce, že skutočnosť, že časť spoločností prepojených na výrobcov Spoločenstva neodpovedala na dotazník, nemá významný dosah na určenie ujmy znášanej výrobcami Spoločenstva, by sa Rada nemohla podľa článku 19 ods. 3 základného nariadenia platne odvolávať na tieto údaje, pretože nedôverná verzia spisu prešetrovania neobsahuje žiaden údaj tohto druhu.

¹²⁷ Rada tvrdí, že článok 19 ods. 3 základného nariadenia nestanovuje, že informácie, o ktorých sa nevyhotovilo žiadne nedôverné zhrnutie, sa nesmú zohľadniť, ale že možno od zohľadnenia týchto informácií upustiť, pokiaľ nemožno pomocou vhodných zdrojov uspokojivo dokázať, že predmetné informácie sú správne. Povinnosť uložená účastníkom antidumpingového prešetrovania upravená v článku 19 ods. 3 základného nariadenia poskytnúť nedôverné zhrnutie informácií, ktoré predkladajú Komisii, slúži na ochranu práva na obhajobu ostatných účastníkov tohto prešetrovania. Rada z toho vyvodzuje, že žalobcovia môžu ako dôvod na rušenie antidumpingového opatrenia uvádzať, že Komisia použila informácie, o ktorých sa nevyhotovilo žiadne nedôverné zhrnutie, len vtedy, ak môžu preukázať, že použitie týchto informácií bolo porušením ich práva na obhajobu. K tomu však v prejednávanej veci nedošlo.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

¹²⁸ Najskôr treba zdôrazniť, že výhrada žalobcov založená na porušení článku 19 ods. 3 základného nariadenia bola prvýkrát uvedená v ich replike. Uvádzanie nových dôvodov

je prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. marca 2007, Aluminium Silicon Mill Products/Rada, T-107/04, Zb. s. II-669, bod 60).

129 V prejednávanej veci žalobcovia predložili túto výhradu až v odpovedi na údaje, ktoré Rada po prvýkrát oznámila v bodoch 52, 53, 55, 59, 60 a 64, ako aj v poznámke pod čiarou č. 31 vyjadrenia k žalobe. Práve na základe týchto skutkových okolností, ktoré vyšli najavo v priebehu konania, zakladajú žalobcovia túto novú výhradu na porušení článku 19 ods. 3 základného nariadenia. Z toho vyplýva, že táto výhrada za musí považovať za prípustnú.

130 Čo sa týka dôvodnosti tejto výhrady, treba v prvom rade zdôrazniť, že znenie článku 19 ods. 3 základného nariadenia upravuje len možnosť Komisie nezohľadniť dôvernú informáciu, ktorej nedôverné zhrnutie nie je k dispozícii.

131 V druhom rade treba poukázať na to, že cieľom článku 19 základného nariadenia je chrániť nielen obchodné tajomstvo, ale aj právo na obhajobu ostatných účastníkov antidumpingového konania. To znamená, ako to vyplýva z judikatúry, že nezrovnalosti oznamovania nedôverných zhrnutí Komisiou v rámci antidumpingového konania môžu byť porušením procesných práv odôvodňujúcim zrušenie nariadenia stanovujúceho antidumpingové clá len vtedy, ak dotknutá osoba nebola dostatočne oboznámená s obsahom dotknutého dokumentu alebo dokumentov, a preto nemohla platne vyjadriť svoje stanovisko k ich vecnosti alebo relevantnosti [pozri v tomto zmysle, v súvislosti s článkom 8 ods. 4 nariadenia (EHS) č. 2423/88 Rady z 11. júla 1988 o ochrane proti dumpingovým dovozom alebo dovozom dotovaným krajinami, ktoré nie sú členmi Európskeho hospodárskeho Spoločenstva (Ú. v. ES L 209, s. 1), ktorého normatívny obsah je v podstate rovnaký ako obsah článku 19 ods. 3 základného nariadenia, rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. októbra 1998, Industrie des poudres sphériques/Rada, T-2/95, Zb. s. II-3939, bod 137]. Preto treba po vzore Rady konštatovať, že účastníci antidumpingového konania môžu ako dôvod zrušenia antidumpingového opatrenia uvádzať, že Komisia použila informácie, ktorých

nedôverné zhrnutie sa neposkytlo, len vtedy, ak môžu preukázať, že použitie týchto informácií je porušením ich práva na obhajobu.

132 Práve v tomto kontexte treba overiť, či Komisia a Rada porušili článok 19 ods. 3 základného nariadenia. V tomto ohľade Rada v rámci svojich odpovedí na otázky položené Súdom prvého stupňa tvrdí, že na účely overenia, že nepredloženie odpovedí na dotazník spoločnosťami prepojenými s výrobcami Spoločenstva nemalo dosah na určenie ujmy, vychádzala Komisia z nasledujúcich dokumentov:

- v prípade VMOG Nemecko: zo zoznamu jednotlivých transakcií predajov V & M Nemecko, z tabuľky zaznamenávajúcej objem výroby V & M Nemecko a tabuľky zaznamenávajúcej objem a hodnotu predajov V & M Nemecko; inými slovami Komisia vychádzala zo skutočností uvedených v odpovedi V & M Nemecko na dotazník, ktorej nedôverné znenie bolo predložené,

- v prípade VMOG Spojené kráľovstvo: z tabuľky zaznamenávajúcej objem výroby VMOG Spojené kráľovstvo, z tabuľky zaznamenávajúcej objem a hodnotu predajov VMOG Spojené kráľovstvo a zo zoznamu jednotlivých predajov V & M Francúzsko; hoci posledný zoznam bol súčasťou dôverného znenia odpovede na dotazník V & M Francúzsko, ktorého nedôverná verzia existovala, prvé dve tabuľky boli súčasťou nedôvernej verzie odpovede VMOG Spojené kráľovstvo na dotazník, ktorého nedôverná verzia neexistovala,

- v prípade Productos Tubulares: z dôverného znenia odpovede Productos Tubulares na dotazník týkajúci sa výberu vzorky a z dôvernej prílohy k sťažnosti obsahujúcej odhad výrobnnej kapacity a objemu výroby výrobcov Spoločenstva, ktorí nepodporujú sťažnosť; hoci existovalo nedôverné znenie druhého z týchto dokumentov, v prípade prvého z nich neexistovalo,

- v prípade Acecsa: z časti D.2 odpovede Tubos Reunidos na dotazník, ktorého nedôverné znenie existovalo,

- v prípade Almesa: zo zoznamu jednotlivých predajov Tubos Reunidos; tento zoznam bol súčasťou dôverného znenia odpovede tejto spoločnosti na dotazník, pričom existovalo aj jeho nedôverné znenie,

- v prípade Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) a Quality Tubes: zo skutočností obsiahnutých v dôvernej verzii odpovede Dalmine na dotazník, pričom existovalo aj jeho nedôverné znenie,

- v prípade Tenaris West Africa: z elektronickej správy Dalmine Komisii z 24. mája 2006, pričom jej nedôverné znenie neexistovalo.

¹³³ Treba preto určiť, či predstavuje porušenie práva na obhajobu skutočnosť, že Komisia vychádzala z dôverného znenia odpovede VMOG Spojené kráľovstvo na dotazník, z dôverného znenia odpovede Productos Tubulares na dotazník týkajúci sa výberu vzorky a z elektronickej správy Dalmine Komisii z 24. mája 2006, pričom neexistovala nedôverná verzia týchto dokumentov.

¹³⁴ Existenciu takéhoto porušenia je potrebné hodnotiť práve v duchu judikatúry citovanej v bode 64 vyššie. Podľa tejto judikatúry musí byť dotknutým účastníkom konania umožnené vyjadriť svoje stanovisko k existencii a relevantnosti uvádzaných skutočností a okolností a k dôkazom uvádzaným Komisiou na podporu jej tvrdenia o existencii dumpingových praktík a ujmy, ktorá z nich vyplýva. Čo sa však týka porušenia práva na

prístup k spisu týkajúcemu sa prešetrovania, treba zdôrazniť, že takéto porušenie môže spôsobiť celkové alebo čiastočné zrušenie napadnutého nariadenia len vtedy, ak by sprístupnenie dotknutých dokumentov malo šancu, hoci aj obmedzenú, doviestť správne konanie k inému výsledku za predpokladu, že by sa ich dotknutý podnik mohol v priebehu uvedeného konania dovolávať (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 29. januára 2008, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Rada, T-206/07, Zb. s. II-1, bod 71).

¹³⁵ V prejednávanej veci žalobcovia tvrdia, že tieto dokumenty potrebovali na to, aby preukázali, že nepredloženie odpovede na dotazník zo strany VMOG Spojené kráľovstvo, Tubos Reunidos a Tenaris West Africa skreslilo analýzu ujmy. V bodoch 101, 108 a 107 vyššie sa však jednotlivo konšatovalo, že Rada sa nedopustila žiadneho zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že nepredloženie alebo nezohľadnenie odpovedí Productos Tubulares, VMOG Spojené kráľovstvo a Tenaris West Africa na dotazník nemalo vplyv na určenie ujmy. Sprístupnenie žalobcom nedôverných verzií odpovede VMOG Spojené kráľovstvo na dotazník, odpovede Productos Tubulares na dotazník týkajúci sa výberu vzorky a elektronickej správy Dalmine Komisii z 24. mája 2006, by preto nemalo žiadnu šancu doviestť správne konanie k inému výsledku.

¹³⁶ Z toho vyplýva, že časť druhého žalobného dôvodu založená na porušení článku 19 ods. 3 základného nariadenia sa musí zamietnuť ako nedôvodná.

O porušení článku 5 ods. 4 základného nariadenia

— Tvrdenia účastníkov konania

137 Na podporu tretieho žalobného dôvodu žalobcovia uvádzajú, že Rada porušila článok 5 ods. 4 základného nariadenia tým, že neskončila antidumpingové konanie, hoci sa úroveň podpory sťažnosti vzhľadom na nedostatok plnej a úplnej spolupráce výrobcov Spoločenstva vybratých do vzorky nachádzala pod minimom stanoveným právnou úpravou na 25 % výroby v rámci Spoločenstva.

138 Rada pripomína, že tento žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, podľa ktorého výrobcovia Spoločenstva, ktorí podali sťažnosť a boli súčasťou vzorky, nespocovali. Keďže toto tvrdenie je podľa Rady nesprávne z dôvodov uvedených v rámci druhého žalobného dôvodu, je potrebné tretí žalobný dôvod zamietnuť.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

139 Treba zdôrazniť, že článok 5 ods. 4 základného nariadenia neobsahuje žiadnu povinnosť Komisie skončiť prebiehajúce antidumpingové konanie, ak sa úroveň podpory sťažnosti znížila pod minimálny prah 25 % výroby v rámci Spoločenstva. Tento článok sa totiž týka len úrovne podpory sťažnosti nevyhnutnej na to, aby Komisia mohla začať konanie. Tento výklad potvrdzuje aj znenie článku 9 ods. 1 základného nariadenia, podľa ktorého „ak bol podnet stiahnutý, možno konanie ukončiť, pokiaľ [ibaže by — *neoficiálny preklad*] takéto ukončenie nebolo v záujme spoločenstva“. Preto aj v prípade, že by výrobné odvetvie Spoločenstva vzalo sťažnosť späť, Komisia nie je povinná skončiť konanie, ale len má možnosť toto konanie skončiť.

140 V prejednávanej veci je nutné konštatovať, že požadovaná úroveň podpory bola dosiahnutá v čase začatia antidumpingového konania, len sa údajne znížila pod hranicu 25 % v priebehu konania, keď Komisia žiadala výrobcov Spoločenstva, aby odpovedali na dotazník. Preto Rade nemožno v prejednávanej veci vytýkať žiadne porušenie článku 5 ods. 4 základného nariadenia.

141 Pre úplnosť treba uviesť, že aj za predpokladu, že by článok 5 ods. 4 základného nariadenia ukladal Komisii povinnosť skončiť konanie v prípade, že by úroveň podpory sťažnosti v priebehu konania klesla pod minimálnu hranicu 25 %, k takémuto porušeniu by v prejednávanej veci nedošlo. V bode 112 vyššie sa totiž dospelo k záveru, že Rada sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že nepredloženie odpovedí na dotazník spoločnosťami prepojenými na výrobcov Spoločenstva nemalo dosah na analýzu ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva. To znamená, že výrobcovia Spoločenstva vybratí do vzorky, sa musia považovať za spolupracujúcich, čo znamená, že nemožno konštatovať žiadne zníženie úrovne podpory sťažnosti.

142 Preto je potrebné tretí odvolací dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

O porušení práva na obhajobu a povinnosti odôvodnenia

— Tvrdenia účastníkov konania

143 V rámci šiesteho žalobného dôvodu žalobcovia uvádzajú, že bolo porušené ich právo na obhajobu. V tomto ohľade tvrdia, že skutočnosť, že Rada sa domnievala, že nedostatok plnej a úplnej spolupráce niektorých výrobcov Spoločenstva vybratých do vzorky nemal významný dosah na určenie ujmy, ktorú utrpeli títo výrobcovia a výrobné odvetvie

Spoločenstva ako celok, im bola oznámená až v deň prijatia napadnutého nariadenia. Rada tiež nesplnila svoju povinnosť odôvodnenia, pretože napadnuté nariadenie neposkytuje primeranú odpoveď na tvrdenie žalobcov týkajúce sa nedostatku spolupráce výrobného odvetvia Spoločenstva.

- ¹⁴⁴ Rada pripomína, že žalobcovia predložili pripomienky týkajúce sa nedostatku spolupráce výrobného odvetvia Spoločenstva v dvoch listoch z 3. apríla a 4. mája 2006 a odpoveď Komisie dostali v druhom dokumente o konečnom poskytnutí informácií. Čo sa týka údajného porušenia povinnosti odôvodnenia, napadnuté nariadenie opisovalo zloženie výrobného odvetvia Spoločenstva, ktoré iniciovalo sťažnosť, ako aj výber vzorky. Komisia okrem toho odpovedala na tvrdenia žalobcov v druhom dokumente o konečnom poskytnutí informácií, vo svojej odpovedi na pripomienky žalobcov k prvému dokumentu o konečnom poskytnutí informácií a v liste zo 16. júna 2006.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- ¹⁴⁵ Práve v duchu judikatúry prebratej v bodoch 64 a 65 vyššie treba skúmať šiesty žalobný dôvod, ktorý žalobcovia zakladajú na porušení práva na obhajobu a povinnosti odôvodnenia vo vzťahu k určeniu ujmy.

- ¹⁴⁶ Čo sa týka najskôr údajného porušenia práva na obhajobu, treba spresniť, že hoci, ako sa uviedlo v bode 64 vyššie, zákonodarca zamýšľa priznať dotknutým osobám, najmä vývozcom, na základe článku 20 ods. 2 základného nariadenia právo byť informovaný o hlavných skutočnostiach a úvahách, na základe ktorých sa zamýšľa odporučiť zavedenie konečných antidumpingových ciel (rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. novembra 1998, *Champion Stationery a i./Rada*, T-147/97, Zb. s. II-4137, bod 55), Komisia nie je povinná informovať dotknuté osoby o všetkých v tomto ohľade

relevantných skutkových alebo právnych okolnostiach (pozri v tomto zmysle rozsudok Ferchimex/Komisia, už citovaný v bode 65 vyššie, bod 118).

147 V prejednávanej veci žalobcovia v podstate uvádzajú, že skutočnosť, že Rada ich informovala oneskorene o osobitných dôvodoch, pre ktoré považovala výrobcov Spoločenstva vybratých do vzorky za platne spolupracujúcich na prešetrovaní, je porušením práva na obhajobu.

148 Treba poukázať na to, že hoci sú otázky týkajúce sa vymedzenia výrobného odvetvia Spoločenstva a platnosti vzorky výrobcov Spoločenstva vybratých Komisiou významné na určenie ujmy, Komisia nie je povinná informovať dotknutých účastníkov konania o podrobnostiach určenia tejto ujmy. Najmä skutočnosť, že Komisia sa v prejednávanej veci domnievala, že nie je nevyhnutné, aby určité spoločnosti prepojené na výrobcov Spoločenstva predložili odpoveď na jej dotazník, keďže odpovede, ktoré by tieto spoločnosti mohli predložiť, by nemali dosah na analýzu ujmy, nebola podstatnou skutočnosťou na určenie ujmy, ktorú by Komisia bola povinná špecifikovať v dokumente o konečnom poskytnutí informácií.

149 V tomto ohľade treba zdôrazniť, že prvý dokument o konečnom poskytnutí informácií z 27. februára 2006 obsahoval vo svojom bode 1.4.2 celkové odôvodnenie výberu vzorky výrobcov Spoločenstva, a tiež vo svojom bode 4.1 všeobecný opis výrobcov Spoločenstva podporujúcich sťažnosť a považovaných za výrobné odvetvie Spoločenstva v zmysle článku 4 ods. 1 a článku 5 ods. 4 základného nariadenia pre potreby prešetrenia a najmä určenia ujmy. Bod 1.4.2 uvádzal výrobcu Spoločenstva, pôvodne vybratého do vzorky, ktorý nespoločracoval, a preto bol vo vzorke vymenený iným výrobcom Spoločenstva.

150 V nadväznosti na tento prvý dokument o konečnom poskytnutí informácií žalobcovia listom z 3. apríla 2006 žiadali o podrobnejšie vysvetlenia týkajúce sa zloženia vzorky, konkrétne identity výrobcu Spoločenstva, ktorý odmietol spolupracovať, dátumov

podaní odpovedí VMOG Spojené kráľovstvo a Rohrwerk Maxhütte na dotazník, spolupráce VMOG Spojené kráľovstvo, ako aj podpory sťažnosti prostredníctvom Productos Tubulares.

- 151 Komisia odpovedala na každú z týchto žiadostí o vysvetlenie v bodoch 3 až 6 prílohy C druhého dokumentu o konečnom poskytnutí informácií z 24. apríla 2006. Žalobcovia ďalej uviedli ďalšie pripomienky k rôznym bodom vo svojom liste zo 4. mája 2006. Komisia na ne odpovedala v liste zo 16. júna 2006, ktorý bol doručený žalobcom 27. júna 2006, ako to potvrdzujú nimi predložené dokumenty.
- 152 Hoci pripomienky Komisie v odpovedi na list zo 4. mája 2006 došli žalobcom 27. júna 2006, teda v deň prijatia napadnutého nariadenia, treba konštatovať, že žalobcom bolo nielen umožnené vyjadriť svoje stanovisko k otázke vymedzenia výrobného odvetvia Spoločenstva a platnosti vzorky, ale svoje stanovisko k týmto otázkam skutočne vyjadrili. List zo 16. júna 2006 totiž nadväzoval na výmenu pripomienok medzi žalobcami a Komisiou, ktorá je opísaná v bodoch 149 až 151 vyššie.
- 153 Preto je potrebné zamietnuť túto časť šiesteho žalobného dôvodu založenú na porušení práva na obhajobu v rozsahu, v ktorom sa týka otázky spolupráce výrobného odvetvia Spoločenstva.
- 154 Čo sa ďalej týka údajného porušenia povinnosti odôvodnenia, treba pripomenúť, že podľa judikatúry citovanej v bode 65 vyššie nie je Rada povinná odpovedať v odôvodnení nariadenia na všetky skutkové a právne otázky uvádzané dotknutými osobami v priebehu správneho konania. Okrem toho sa stále na základe tej istej judikatúry a tohto kontextu nevyžaduje, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky rôzne relevantné skutkové a právne okolnosti.

155 Ako sa zdôraznilo v bode 148 vyššie, skutočnosť, že Komisia sa domnievala, že nebolo nevyhnutné, aby určité spoločnosti prepojené na výrobcov Spoločenstva predložili odpoveď na jej dotazník, keďže odpovede, ktoré by tieto spoločnosti mohli predložiť, by nemali dosah na analýzu ujmy, nebola podstatnou skutočnosťou na určenie ujmy, ktorú by Komisia bola povinná špecifikovať v napadnutom nariadení. Najdôležitejšie zistenia na určenia ujmy, ktoré bola Rada povinná uviesť v napadnutom nariadení, sa týkajú vymedzenia výrobného odvetvia Spoločenstva, ako aj platnosti vzorky výrobcov Spoločenstva.

156 Keďže napadnuté nariadenie obsahuje vo svojom odôvodnení 12 celkové odôvodnenie výberu vzorky výrobcov Spoločenstva, a tiež vo svojom odôvodnení 14 všeobecný opis doručených, prijatých a overených dotazníkov, nemožno Rade vytýkať porušenie povinnosti odôvodnenia.

157 Navyše treba zdôrazniť, že list zo 16. júna 2006, ktorý bol žalobcom doručený 27. júna 2006, obsahoval zásadné dôvody odôvodnenia Komisie, ktoré ju viedli k tomu, aby sa domnievala, že nebolo nevyhnutné, aby určité spoločnosti prepojené na výrobcov Spoločenstva podali odpoveď na svoj dotazník, pretože odpovede, ktoré by tieto spoločnosti predložili, by nemali žiaden dosah na analýzu ujmy.

158 Z toho vyplýva, že časť šiesteho žalobného dôvodu, založenú na porušení povinnosti odôvodnenia vo vzťahu k otázke spolupráce výrobného odvetvia Spoločenstva, treba zamietnuť.

O úprave predajných cien Sepco

159 V rámci štvrtého žalobného dôvodu, ako aj v rámci časti šiesteho žalobného dôvodu žalobcovia vychádzajú z rovnakej skutkovej okolnosti, konkrétne zo skutočnosti, že Rada od predajnej ceny, ktorú Sepco fakturoval neprepojeným dovozcom do Spoločenstva, odpočítala sumu zodpovedajúcu provízií bez toho, aby preukázala, že Sepco mal podobné funkcie ako zástupca, ktorý pôsobí na základe provízií.

160 Podľa žalobcov táto skutková okolnosť viedla k tomu, že Rada sa dopustila:

- zjavne nesprávneho posúdenia pri uplatnení článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia (štvrtý žalobný dôvod),

- zjavne nesprávneho posúdenia pri uplatnení článku 2 ods. 10 prvý pododsek základného nariadenia (štvrtý žalobný dôvod),

- porušenia práva na obhajobu a povinnosti odôvodnenia (šiesty žalobný dôvod).

O zjavne nesprávnom posúdení pri uplatnení článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia

— Tvrdenia účastníkov konania

¹⁶¹ V rámci štvrtého žalobného dôvodu žalobcovia tvrdia, že Rada sa tým, že od predajnej ceny, ktorú Sepco fakturoval neprepojeným dovozcom do Spoločenstva, odpočítala sumu zodpovedajúcu provízií bez toho, aby preukázala, že Sepco mal podobné funkcie ako zástupca, ktorý pôsobí na základe provízií, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri uplatnení článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia. Konkrétnejšie, Rada sa s dôkazným bremenom, ktoré znášala, nevysporiadala ani v napadnutom nariadení, ani vo faxe z 26. júna 2006.

¹⁶² Čo sa týka napadnutého nariadenia, Rada v ňom jednoducho v jeho odôvodnení 132 vyhlásila, že vývozná cena bola z dôvodu provízií upravená na základe článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia, keďže k predajom dochádzalo prostredníctvom prepojených obchodníkov, pretože tí vykonávali podobné funkcie ako zástupca, ktorý vykonáva prácu za províziu.

¹⁶³ Čo sa týka faxu z 26. júna 2006, žalobcovia pripomínajú, že v tomto faxe Komisia zohľadnila tieto skutočnosti:

— žalobcovia predávali dotknutý výrobok v Spoločenstve priamo,

- predajná spoločnosť prepojená so žalobcami na Ukrajine, konkrétne SPIG Interpipe, pôsobila v prípade predajov uskutočnených Sepco ako zástupca pre predaj,

- väzby Sepco na žalobcov sú nedostatočné a nedovoľujú domnievať sa, že je nimi alebo SPIG Interpipe ovládaný, ako by tomu bolo z vecného i právneho hľadiska v prípade, ak by Sepco bol integrovaným vývozným oddelením.

164 Žalobcovia sa domnievajú, že tieto skutočnosti nie sú relevantné.

165 Po prvé Komisia v tomto faxe zohľadnila len nepriame skutkové dôkazy, ktoré nemajú žiaden vzťah s úlohami Sepco a ktoré nijako nepreukazujú, že Sepco pôsobí ako zástupca.

166 Po druhé žalobcovia zdôrazňujú, že ak aj predávali v Spoločenstve priamo, tento predaj smeroval do nových členských štátov v transformačnom procese. Navyše to, že ukrajinská obchodná spoločnosť SPIG Interpipe pokračovala v plnení určitých sprostredkovateľských úloh medzi Sepco a žalobcami neznamená, že Sepco nemohlo plniť úlohu obchodného oddelenia žalobcov.

167 Po tretie žalobcovia poukazujú na to, že Komisia neuvádza žiaden právny predpis na podporu svojho stanoviska, podľa ktorého, pokiaľ spoločnosti nemajú tých istých konečných príjemcov, s ktorými by zdieľali spoločnú kontrolu, nemožno ich považovať z vecného a právneho hľadiska za súčasť jedného hospodárskeho celku v tom zmysle, aby obchodné spoločnosti bolo možné považovať za spoločnosti vykonávajúce úlohy integrovaného vývozného oddelenia. Takáto spoločná kontrola však *de facto* existovala. Komisia o nej musela vedieť, keďže zástupcovia žalobcov boli prítomní na overovacích

návštevách v priestoroch Sepco a určité revidované údaje požadované Komisiou jej boli predložené zástupcami Sepco.

168 Po štvrté žalobcovia tvrdia, že situácia Sepco sa nelíši od situácie predajných spoločností, ktorých výsledky sú konsolidované s výsledkami na ne prepojených výrobcov na účely určenia normálnej hodnoty vo vývoznnej spoločnosti. Zdôrazňujú, že za týchto okolností sa ani Rada, ani Komisia nezaujímali o to, či tieto spoločnosti majú tých istých konečných príjemcov alebo vykonávajú spoločnú kontrolu. Samotná skutočnosť, že minimálne 5 % základného imania bolo v priamom alebo nepriamom vlastníctve, bola považovaná za dostačujúcu na to, aby sa normálna hodnota mohla stanoviť na úrovni jedného hospodárskeho subjektu zloženého z výrobcu a naň prepojených predajných spoločností, ktoré sa považujú za konajúce ako obchodné oddelenie dotknutej spoločnosti.

169 Na tvrdenia žalobcov Rada odpovedá, že Sepco nebol integrovaným oddelením predajov žalobcov určených na vývoz do Spoločenstva, ale obchodníkom, ktorého úlohy boli analogické s úlohami zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu.

170 V prvom rade Rada tvrdí, že hoci sa žalobcovia pri formulácii svojich tvrdení o úlohe Sepco odvolávajú na otázku dôkazného bremena, v skutočnosti spochybňujú záver inštitúcií, podľa ktorého bol Sepco obchodníkom, ktorého úlohy boli analogické s úlohami zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu. Relevantnou otázkou preto je, či inštitúcie vychádzali zo skutočností, ktoré možno preukázať, alebo z ktorých možno vyvodiť, že Sepco malo také úlohy ako obchodník, ktorý vykonáva prácu za províziu, a že mohli mať vplyv na porovnateľnosť vývoznnej ceny a normálnej hodnoty. Rada a Komisia poukázali na tieto skutočnosti.

- 171 V druhom rade Rada tvrdí, že žalobcovia nepredložili najmenší dôkaz, ktorý by preukazoval, že sa vo svojich záveroch dopustila zjavne nesprávneho posúdenia.
- 172 Po prvé žalobcovia nesprávne tvrdia, že skutočnosť, že Sepco bol nezávislou spoločnosťou nemá žiadnu dôležitosť. Navyše nikdy neposkytli žiaden dôkaz o tom, že oni samotní — alebo v prípade Sepco a NTRP spoločná materská spoločnosť Allied Steel Holding BV — ovládali Sepco.
- 173 Po druhé žalobcovia rovnako nesprávne uvádzajú, že samotné spoločné vlastníctvo 5 % základného imania je dostatočným dôkazom na to, aby sa dospelo k záveru, že Sepco bol ich integrovaným vývozným oddelením.
- 174 Po tretie žalobcovia nebrali do úvahy skutočnosť, že ich vzťah so Sepco bol vzťahom predávajúceho a kupujúceho.
- 175 Po štvrté žalobcovia nespochybňujú, že obaja uskutočnili priame predaje nezávislým zákazníkom do Spoločenstva alebo do tretích krajín, pričom tieto predaje jasne ukazujú, že mali svoje vlastné integrované oddelenia vývozných predajov.
- 176 Po piate Rada uvádza, že žalobcovia nesprávne tvrdia, že prítomnosť zástupcov žalobcov pri overovacích návštevách v priestoroch Sepco a ich účasť na prešetrovaní mali viesť inštitúcie k záveru, že Sepco bol z vecného hľadiska napriek vlastnej právnej subjektivite exportným oddelením žalobcov. Jediné, čo z toho mohli inštitúcie v skutočnosti vyvodiť je to, že Sepco a žalobcovia pri vyšetrovaní spolupracovali, keďže boli prepojenými spoločnosťami.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 177 Podľa ustálenej judikatúry týkajúcej sa výpočtu normálnej hodnoty, ktorá sa analogicky uplatňuje na výpočet vývozného ceny, rozdelenie výrobných a predajných činností v rámci skupiny zloženej z právne samostatných spoločností nič nemení na skutočnosti, že ide o jeden hospodársky subjekt, ktorý týmto spôsobom organizuje svoje činnosti, ktoré sú v iných prípadoch vykonávané jediným subjektom aj z právneho hľadiska (pozri analogicky rozsudky Súdneho dvora z 5. októbra 1988, *Brother Industries/Rada*, 250/85, Zb. s. 5683, bod 16; z 10. marca 1992, *Matsushita Electric/Rada*, C-175/87, Zb. s. I-1409, bod 12, a z 13. októbra 1993, *Matsushita Electric Industrial/Rada*, C-104/90, Zb. s. I-4981, bod 9).
- 178 Treba zdôrazniť, že ak sa zistí, že výrobca poverí úlohami bežne pripadajúcimi vnútornému predajnému oddeleniu spoločnosť distribuuujúcu jeho výrobky, ktorú hospodársky ovláda a s ktorou tvorí jeden hospodársky subjekt, odôvodňuje to skutočnosť, že inštitúcie vychádzajú z cien platených prvým nezávislým kupujúcim pridruženému distribútorovi. Zohľadnenie cien pridruženého distribútora umožňuje zabrániť tomu, aby náklady, ktoré sú zjavne zahrnuté v predajnej cene určitého výrobku, keď sa tento predaj uskutočňuje cez predajné oddelenie integrované do organizačnej štruktúry výrobcu, neboli takto zohľadnené v prípade, keď tú istú predajnú činnosť vykonáva právne samostatná spoločnosť, hoci je z hospodárskeho hľadiska kontrolovaná uvedeným výrobcom (pozri analogicky v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 10. marca 1992, *Canon/Rada*, C-171/87, Zb. s. I-1237, body 9 až 13).
- 179 Z judikatúry tiež vyplýva, že o jeden hospodársky subjekt ide vtedy, keď výrobca poverí úlohami prináležiacimi bežne vnútornému predajnému oddeleniu spoločnosť distribuuujúcu jeho výrobky, ktorú z hospodárskeho hľadiska kontroluje (pozri v tomto zmysle rozsudok *Canon/Rada*, už citovaný v bode 178 vyššie, bod 9). Okrem toho štruktúra základného imania je relevantnou indíciou existencie jedného hospodárskeho subjektu (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Lenz k rozsudku Súdneho dvora zo 7. júla 1994, *Gao Yao/Rada*, C-75/92, Zb. s. I-3141, I-3142, bod 33). Navyše sa rozhodlo, že o jeden hospodársky subjekt ide vtedy, keď výrobca zabezpečuje

doplňujúce predajné úlohy vo vzťahu k úlohám spoločnosti distribuujúcej jeho výrobky (rozsudok Matsushita Electric Industrial/Rada, už citovaný v bode 177 vyššie, bod 14).

180 Ďalej treba pripomenúť, že rovnako ako účastník konania, ktorý podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia žiada o úpravy určené na to, aby sa mohla porovnať normálna hodnota s vývoznými cenami s cieľom určiť dumpingové rozpätie, musí preukázať, že jeho žiadosť je odôvodnená, prislúcha aj inštitúciám, aby v prípade, že považujú za nevyhnutné uskutočniť úpravu, vychádzali z dôkazov alebo aspoň z indícií umožňujúcich preukázať existenciu faktora, na základe ktorého sa úprava uskutočňuje, a určiť dosah tejto úpravy na porovnateľnosť cien (rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. novembra 2002, Kundan a Tata/Rada, T-88/98, Zb. s. II-4897, bod 96).

181 Práve v duchu predchádzajúcich úvah treba overiť, či inštitúcie predložili dôkaz, alebo aspoň indície toho, že Sepco nevykonával funkcie vnútorného predajného oddelenia, ale že tieto jeho funkcie možno považovať za funkcie zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu.

182 Vo svojom faxe zaslanom žalobcom 26. júna 2006 Komisia vymenovala tri skutočnosti, z ktorých vychádzala, keď dospela k záveru, že Sepco vykonával funkcie, ktoré možno považovať za funkcie zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu. Po prvé žalobcovia uskutočnili priamy predaj dotknutého výrobku do Spoločenstva. Po druhé SPIG Interpipe, prepojená predajná spoločnosť na Ukrajine, pôsobila ako zástupca pre predaj žalobcov Sepco. Po tretie väzby Sepco na žalobcov boli nedostatočné a nedovoľovali domnievať sa, že je nimi ovládaný, alebo že niekto kontroluje súčasne Sepco aj žalobcov.

183 Žalobcovia zas pripomenuli povahu úloh Sepco v dvoch listoch adresovaných Komisii 22. marca a 4. mája 2006. V týchto listoch vysvetlili, že úlohy Sepco sú nasledujúce: Sepco zabezpečuje každodenný kontakt s existujúcimi a potenciálnymi zákazníkmi; Sepco informuje o technických vlastnostiach a použití bezšvíkových rúr a rúrok vyrábaných žalobcami; Sepco stanovuje predajné ceny a politiku, ktoré môžu trh

a dotknutí zákazníci zniest; Sepco zadáva a dostáva objednávky; Sepco vystavuje faktúry, ako aj všetky dokumenty týkajúce sa predaja; Sepco zabezpečuje servis v nadväznosti na predaj. Žiadna z týchto skutočností však nie je podložená ani najmenším dôkazom.

184 Napriek tomu však treba poukázať na to, že podľa judikatúry citovanej v bode 180 vyššie, základné dôkazné bremeno znáša inštitúcia, ktorá sa domnieva, že je nevyhnutné uskutočniť úpravu a nie účastník konania dotknutý touto úpravou. V duchu judikatúry citovanej v bodoch 177 a 178 vyššie sa treba domnievať, že skutočnosti uvedené Komisiou s cieľom odôvodniť úpravu uskutočnenú na základe článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia nie sú dostatočne presvedčivé, a teda sa nemôžu považovať za indície umožňujúce preukázať existenciu faktora, na základe ktorého sa úprava uskutočňuje, a určiť dosah tejto úpravy na porovnateľnosť cien.

185 Po prvé, čo sa totiž týka skutočnosti, že žalobcovia uskutočnili priame predaje dotknutého výrobku do Spoločenstva, treba pripomenúť judikatúru citovanú v bode 179 vyššie, podľa ktorej ide o jeden hospodársky subjekt aj vtedy, keď výrobca zabezpečuje doplňujúce predajné úlohy vo vzťahu k úlohám spoločnosti distribuujúcej jeho výrobky. Ako to potvrdzujú písomnosti účastníkov konania, priame predaje uskutočnené žalobcami do Spoločenstva smerovali do nových členských štátov v transformačnom procese. Žalobcovia okrem toho na pojednávaní potvrdili, že objem priamych predajov predstavoval približne 8 % celkového predaja žalobcov do Spoločenstva a bol teda marginálny. V dôsledku toho treba konštatovať, že žalobcovia zabezpečovali len doplňujúce predajné úlohy vo vzťahu k úlohám Sepco, a to len počas prechodného obdobia.

186 Po druhé, čo sa týka skutočnosti, že SPIG Interpipe, prepojená predajná spoločnosť na Ukrajine, pôsobila ako zástupca pre predaj v prípade predajov uskutočnených žalobcami vo vzťahu k Sepco, Rada nijako nevysvetľuje v čom skutočnosť, že SPIG Interpipe bral províziu z predajov žalobcov vo vzťahu k Sepco preukazuje, že Sepco

vykonával úlohy, ktoré možno považovať za úlohy zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu, alebo bráni uznaniu jeho postavenia ako vnútorného oddelenia predaja žalobcov.

187 Po tretie, čo sa týka údajnej nedostatočnosti väzieb Sepco so žalobcami, väzieb, ktoré neumožňovali mať za to, že je nimi kontrolovaný, alebo že nad ním a žalobcami existuje spoločná kontrola, treba zdôrazniť, že zo spisovných písomností vyplýva, že Sepco a NTRP sú prepojené prostredníctvom materskej spoločnosti Allied Steel Holding, ktorá v období prešetrovania vlastnila 100 % základného imania Sepco a 24 % základného imania NTRP. Treba preto konštatovať, že ak by sa táto skutočnosť v prejednávanej veci dala podoprieť inými relevantnými skutočnosťami, mohla by prispieť k preukázaniu, že existuje spoločná kontrola Sepco a NTRP, čo v žiadnom prípade nepreukazuje nedostatočnosť väzieb Sepco a NTRP. Tento záver nie je spochybnený tvrdením Rady, podľa ktorej žalobcovia opomenuli poskytnúť uspokojujúce informácie, čo sa týka skutočných vlastníkov podielov Niko Tube, SPIG Interpipe a 76 % základného imania NTRP. Rovnako skutočnosť, že medzi Sepco a NTRP existuje vzťah predávajúceho a kupujúceho, nemá žiadnu relevantnosť pri preukazovaní, že tieto spoločnosti nie sú jedným hospodárskym subjektom, alebo že Sepco vykonáva funkcie ako zástupca, ktorý vykonáva prácu za províziu.

188 Spisové písomnosti naopak nedovoľujú preukázať, že Sepco je kontrolovaný Niko Tube, alebo že existuje spoločná kontrola týchto dvoch spoločností. Žalobcovia, ktorí boli na pojednávaní vypočutí v súvislosti s existenciou takejto kontroly, vysvetlili, že väzba medzi Niko Tube a Sepco vyplývala na jednej strane zo skutočnosti, že Niko Tube a NTRP mali troch spoločných akcionárov, a na druhej strane z toho, že Allied Steel Holding má 24 % podiel v NTRP a 100 % podiel v Sepco.

189 Treba mať za to, že tieto skutočnosti neumožňujú preukázať, že Sepco je kontrolované Niko Tube a že existuje spoločná kontrola oboch spoločností. Umožňujú len preukázať existenciu nepriamej väzby medzi týmito dvoma spoločnosťami.

190 Preto treba prijať časť štvrtého žalobného dôvodu založenú na existencii zjavne nesprávneho posúdenia pri uplatnení článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia v rozsahu, v ktorom Rada uskutočnila úpravu vývozných cien uplatňovanej Sepco v rámci transakcií týkajúcich sa rúrok vyrobených NTRP. V zostávajúcej časti sa táto časť zamietá, a to v rozsahu, v ktorom sa týka úpravy vývozných cien uplatňovanej Sepco v rámci transakcií týkajúcich sa rúrok vyrábaných Niko Tube.

O zjavne nesprávnom posúdení pri uplatnení článku 2 ods. 10 prvého pododseku základného nariadenia

— Tvrdenia účastníkov konania

191 V rámci štvrtého žalobného dôvodu sa žalobcovia domnievajú, že Rada sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri uplatnení článku 2 ods. 10, prvého pododseku základného nariadenia v tom zmysle, že zníženie predajnej ceny Sepco o sumu zodpovedajúcu províziu, ktorú by dostal zástupca, ktorý vykonáva prácu za províziu, spôsobuje funkčnú asymetriu medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou, ktorá ovplyvňuje porovnateľnosť cien.

192 Rada tvrdí, že žalobcovia mlčia o skutočnosti, že oni sami vysvetlili, že SPIG Interpipe poberala províziu za všetky predaje uskutočnené prostredníctvom Sepco. Keďže sa SPIG Interpipe podieľala jednak na domácich predajoch, ako aj vývozných predajoch, a úprava sa týkala len doplnkovej účasti Sepco na vývozných predajoch, operácia spôsobila symetriu a nie asymetriu.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 193 Treba uviesť, že časť štvrtého žalobného dôvodu založenú na zjavne nesprávnom posúdení pri uplatnení článku 2 ods. 10 prvého pododseku základného nariadenia nemožno považovať za samostatnú časť vo vzťahu k časti toho istého žalobného dôvodu založeného na porušení článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia. V tejto súvislosti žalobcovia uvádzajú, že úprava na základe článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia nie je odôvodnená, pretože namiesto toho, aby robila normálnu hodnotu a vývoznú cenu porovnateľnými, vytvára funkčnú asymetriu. Takáto úprava je teda zjavne nesprávnym posúdením pri uplatnení článku 2 ods. 10 prvého pododseku základného nariadenia.
- 194 Podľa judikatúry tak zo znenia, ako aj zo štruktúry článku 2 ods. 10 základného nariadenia vyplýva, že úprava vývoznnej ceny alebo normálnej hodnoty sa môže uskutočniť výlučne na účely zohľadnenia rozdielov vo faktoroch, ktoré ovplyvňujú ceny, a teda ich porovnateľnosť (rozsudok Kundan a Tata/Rada, už citovaný v bode 180 vyššie, bod 94). Inými slovami, aby sa prebrala terminológia použitá žalobcom, dôvodom existencie úpravy je opätovné zavedenie symetrie medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou.
- 195 Preto ak platne došlo k úprave, znamená to, že sa opätovne zaviedla symetria medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou. Ak však nedošlo platne k úprave, znamená to, že sa zachovala či dokonca vytvorila asymetria medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou.
- 196 V prejednávanej veci sa časť štvrtého žalobného dôvodu založená na existencii zjavne nesprávneho posúdenia pri uplatnení článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia prijala v rozsahu, v ktorom Rada uskutočnila úpravu vývoznnej ceny uplatňovanej Sepco v rámci transakcií týkajúcich sa rúrok vyrobených NTRP, ale zamietla v rozsahu, v ktorom sa týka úpravy vývoznnej ceny uplatňovanej Sepco v rámci transakcií týkajúcich sa rúrok vyrábaných Niko Tube (pozri bod 190 vyššie). Z toho vyplýva, že sa musí dospieť k záveru o existencii zjavne nesprávneho posúdenia pri uplatnení článku 2

ods. 10 prvého pododseku základného nariadenia v tom rozsahu, v ktorom sa uskutočnila úprava vývozných cien uplatňovanej Sepco v rámci transakcií týkajúcich sa rúrok vyrábaných NTRP a o neexistencii zjavne nesprávneho posúdenia pri uplatnení článku 2 ods. 10 prvého pododseku základného nariadenia v rozsahu, v ktorom sa uskutočnila úprava vývozných cien uplatňovaných Sepco v rámci transakcií týkajúcich sa rúrok vyrábaných Niko Tube.

197 Preto treba prijať časť štvrtého žalobného dôvodu založenú na existencii zjavne nesprávneho posúdenia pri uplatnení článku 2 ods. 10 prvého pododseku základného nariadenia v rozsahu, v ktorom Rada uskutočnila úpravu vývozných cien uplatňovanej Sepco v rámci transakcií týkajúcich sa rúrok vyrobených NTRP. V zostávajúcej časti sa táto časť zamieta, a to v rozsahu, v ktorom sa týka úpravy vývozných cien uplatňovanej Sepco v rámci transakcií týkajúcich sa rúrok vyrábaných Niko Tube.

O porušení práva na obhajobu a povinnosti odôvodnenia

— Tvrdenia účastníkov konania

198 V rámci šiesteho žalobného dôvodu žalobcovia uvádzajú, že ich právo na obhajobu bolo porušené v tom zmysle, že list zo 16. júna 2006 a fax z 26. júna 2006, ktoré im obe boli doručené 27. júna 2006, obsahovali nové skutkové tvrdenia na účely preukázania, že Sepco nebol vývozným oddelením žalobcov. Článok 253 ES bol tiež porušený, pretože napadnuté nariadenie neposkytovalo primeranú odpoveď na tvrdenia žalobcov týkajúce sa tejto otázky.

199 Rada tvrdí, že Komisia poskytla vysvetlenia týkajúce sa predmetných úprav v druhom dokumente o konečnom poskytnutí informácií z 24. apríla 2006. Žalobcovia, ktorí tvrdia, že list zo 16. júna 2006 a fax z 26. júna 2006 obsahovali nové skutkové tvrdenia, nespresnili, o ktoré nové skutkové tvrdenia išlo, ani v čom boli nové. Nakoniec, čo sa týka údajného porušenia článku 253 ES, otázka odpočítania sumy zodpovedajúcej provízií od predajnej ceny Sepco bola rozobratá v napadnutom nariadení, konkrétne v odôvodnení č. 132, ako aj v prvom dokumente o konečnom poskytnutí informácií z 27. februára 2006, v druhom dokumente o konečnom poskytnutí informácií z 24. apríla 2006, a vo faxe z 26. júna 2006.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

200 Čo sa týka údajného porušenia práva na obhajobu, túto výhradu treba skúmať v duchu judikatúry uvedenej v bodoch 64 a 146 vyššie. Podľa tejto judikatúry v rámci antidumpingových konaní majú dotknutí účastníci konania právo byť informovaní o hlavných skutočnostiach a úvahách, na základe ktorých sa zamýšľa odporučiť zavedenie konečných antidumpingových ciel. Okrem toho musia byť dotknutí účastníci konania informovaní v čase, ktorý im umožní účinne vyjadriť svoje stanovisko ešte pred prijatím napadnutého nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa Champion Stationery a i./Rada, už citovaný v bode 146 vyššie, bod 83, a z 28. októbra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Rada, T-35/01, Zb. s. II-3663, bod 330).

201 V prejednávanej veci žalobcovia v podstate uvádzajú, že boli oneskorene informovaní o dôvodoch, pre ktoré sa uskutočnila úprava na základe článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia. Treba však uviesť, že dotknutí účastníci antidumpingového konania majú právo byť informovaní nielen o tom, že došlo k úprave pri porovnaní normálnej hodnoty a vývoznjej ceny na základe článku 2 ods. 10 základného nariadenia, ale tiež o dôvodoch, pre ktoré došlo k takejto úprave. Informácia týkajúca sa úpravy a dôvodov, pre ktoré k nej došlo, je totiž zásadná v tom zmysle, že takáto úprava má priamy dosah na úroveň antidumpingového cla. V tomto ohľade treba zdôrazniť, že samotné oznámenie dotknutým účastníkom konania, že sa uskutočnila úprava, bez vysvetlenia dôvodov, nemožno považovať za dostačujúce vzhľadom na judikatúru

uvedenú v bodoch 64 a 146 vyššie. Z tejto judikatúry totiž vyplýva, že inštitúcie Spoločenstva sú povinné dať dotknutým podnikom informácie potrebné na obhajobu ich záujmov (rozsudok Al-Jubail Fertilizer/Rada, už citovaný v bode 64 vyššie, bod 17). Uspokojí sa s tým, že sa žalobcom oznámi, že sa uskutočnila úprava, bez uvedenia dôvodov, ktoré v očiach Komisie odôvodňujú takúto úpravu, im neumožňuje brániť svoje záujmy, konkrétne tým, že nemôžu vysvetliť, v čom sú tieto dôvody neplatné.

202 V tomto kontexte treba zdôrazniť, že v prejednávanej veci Komisia žalobcov vo svojom rozhodnutí informovala, že uskutočnila úpravu vývozného ceny uplatňovanej prepojenými dovozmi, medzi ktorých patrila Sepco, v prvom dokumente o konečnom poskytnutí informácií z 27. februára 2006. Ako to vyplýva zo znenia tohto dokumentu, táto úprava bola uskutočnená v súlade s článkom 2 ods. 9 základného nariadenia a spočívala v odpočítaní všetkých výdavkov, ktoré vznikli medzi dovozom a ďalším predajom, ako aj v odpočítaní ziskovej marže.

203 V druhom dokumente o konečnom poskytnutí informácií z 24. apríla 2006 Komisia žalobcom oznámila, že čo sa týka predajov do Spoločenstva, na ktorých sa Sepco podieľal, vykonaná úprava bola v skutočnosti uskutočnená na základe článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia a nie na základe článku 2 ods. 9 základného nariadenia, ako bolo omylom uvedené v prvom dokumente o konečnom poskytnutí informácií. Spresnilo sa, že výška uskutočneného odpočtu ostala nezmenená. Komisia však neposkytla žiadne odôvodnenie toho, že sa v prejednávanej veci uplatnil článok 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia.

204 Listom zo 4. mája 2006 žalobcovia Komisii oznámili, že sa domnievajú, že je nevyhnutné, aby preukázala, že činnosti Sepco boli podobné ako činnosti zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu.

- 205 Až vo faxe z 26. júna 2006 Komisia vysvetlia, prečo sa domnieva, že tieto činnosti boli podobné ako u zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu, a prečo bola teda odôvodnená úprava na základe článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia. V tomto ohľade Komisia vymenovala tri skutočnosti uvedené v bode 182 vyššie. Treba preto konštatovať, ako to potvrdila Rada na pojednávaní, že Komisia žalobcom až do zaslania faxu z 26. júna 2006 neoznámila žiadnu informáciu o dôvodoch, pre ktoré sa domnievala, že úprava na základe článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia bola odôvodnená.
- 206 Zo spisových písomností vyplýva, že tento fax bol žalobcom doručený 26. júna 2006 o 19.06 hod., teda ako uvádzajú žalobcovia, mimo úradných hodín. Preto treba mať za to, že žalobcovia sa s týmto dokumentom oboznámili 27. júna 2006, teda v deň prijatia napadnutého nariadenia.
- 207 Z toho vyplýva, že treba konštatovať, že žalobcovia sa nemohli oboznámiť so skutočnosťami uvedenými Komisiou na účely odôvodnenia úpravy uskutočnenej na základe článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia v čase, ktorý by im umožnil účinne vyjadriť svoje stanovisko v tomto ohľade ešte pred prijatím napadnutého nariadenia Radou.
- 208 Takéto porušenie povinnosti zo strany Komisie je však porušením práva na obhajobu odôvodňujúcim zrušenie napadnutého nariadenia len vtedy, ak žalobcovia preukážu nie to, že uvedené nariadenie by mohlo mať iný obsah, ale to, že mohli lepšie zabezpečiť svoju obhajobu, ak by k tomuto porušeniu povinnosti nedošlo (pozri v tomto zmysle rozsudok Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Rada, už citovaný v bode 134 vyššie, bod 71). V prejednávanej veci treba teda stanoviť, či žalobcovia preukázali, že skoršie oznámenie skutočností obsiahnutých vo faxe z 26. júna 2006 by im poskytlo možnosť, aj keď malú, aby správne konanie viedlo k inému výsledku.

209 V tomto ohľade treba zdôrazniť, ako sa to uviedlo v bode 182 vyššie, že Komisia vo svojom faxe zaslanom žalobcom 26. júna 2006 vymenovala tri skutočnosti, z ktorých vychádzala, keď dospela k záveru, že Sepco vykonával úlohy, ktoré možno považovať za úlohy zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu. V bodoch 185 až 188 vyššie sa totiž na základe tvrdení predložených žalobcami v rámci konania na Súde prvého stupňa preukázalo, že tieto skutočnosti nemožno považovať za indície, ktoré by umožňovali preukázať jednak, že Sepco vykonáva funkcie, ktoré možno považovať za funkcie zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu a jednak, že Sepco a NTRP nie sú jedným hospodárskym subjektom. V dôsledku toho treba dospieť k záveru, že žalobcovia preukázali, že skoršie oznámenie skutočností obsiahnutých vo faxe z 26. júna 2006 by im umožnilo uskutočniť takéto dokazovanie pred prijatím napadnutého nariadenia a tým podprieť tvrdenie, podľa ktorého Komisia nedisponovala žiadnym hmatateľným dôkazom, ktorý by jej umožňoval uskutočniť spornú úpravu.

210 Z toho vyplýva, že v prípade, že by nedošlo k porušeniu povinnosti Komisiou, žalobcovia by mohli včas predložiť tvrdenia, ktoré nemohli uviesť z dôvodu omeškania Komisie s oznámením dotknutých informácií. Mohli by teda lepšie zabezpečiť svoju obhajobu a prípadne doviest' správne konanie k inému výsledku.

211 Šiesty žalobný dôvod založený na porušení práv na obhajobu, čo sa týka úpravy uskutočnenej na základe článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia, sa teda musí prijať.

212 Čo sa týka údajného porušenia povinnosti odôvodnenia, takáto výhrada nemôže byť v prejednávanej veci úspešná. Z judikatúry uvedenej v bode 65 vyššie totiž vyplýva, že Rada nie je povinná odpovedať v odôvodnení nariadenia na všetky skutkové a právne otázky uvádzané dotknutými osobami v priebehu správneho konania. Okrem toho sa nevyžaduje, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky rôzne relevantné skutkové a právne okolnosti, pričom požiadavky odôvodnenia sa musia posudzovať najmä vzhľadom na kontext aktu.

- 213 V tomto ohľade treba zdôrazniť, že hoci odôvodnenie úpravy uskutočnenej na základe článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia bolo vyjadrené Komisiou v odôvodnení č. 132 napadnutého nariadenia len v krátkosti, z predchádzajúceho vyplýva, že fax Komisie z 26. júna 2006 obsahuje podrobné odôvodnenie dôvodov, pre ktoré sa táto úprava uskutočnila.
- 214 Šiesty žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia, čo sa týka úpravy uskutočnenej na základe článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia, sa musí zamietnuť ako nedôvodný.

O ponuke záväzku žalobcov

- 215 Piaty žalobný dôvod, ako aj časť šiesteho žalobného dôvodu sa týkajú toho, že Komisia odmietla ponuku záväzkov žalobcov.
- 216 Podľa žalobcov toto odmietnutie viedlo v prípade Rady k:

- porušeniu zásady zákazu diskriminácie (piaty žalobný dôvod),

- porušeniu povinnosti odôvodnenia (šiesty žalobný dôvod).

O porušení zásady zákazu diskriminácie

— Tvrdenia účastníkov konania

- 217 V rámci piateho žalobného dôvodu žalobcovia tvrdia, že sú obeťami diskriminácie.
- 218 Diskriminácia vyplýva zo skutočnosti, že hoci Komisia začala osobitné rokovania s rumunskými výrobcami-vývozcami s cieľom dospieť k prijateľnej ponuke záväzku, teda takej, ktorá by sa týkala obmedzeného množstva výrobkov so stanoveným stropom, ostatných výrobcov-vývozcov neinformovala o možnosti predloženia takejto obmedzenej ponuky so stanoveným stropom.
- 219 Okrem toho diskriminácia vyplýva z toho, že napadnuté nariadenie vo svojom odôvodnení 248 konštatuje existenciu generických problémov spojených s ponukami záväzku, následne však vo svojom odôvodnení 251 uvádza, že tieto generické problémy sa netýkajú rumunských výrobcov. Žalobcovia v tomto ohľade poukazujú na to, že odkaz na dočasnú povahu záväzkov v súvislosti s rumunskými výrobcami nijako nevysvetľuje, prečo by ponuka záväzku týkajúca sa obmedzeného obdobia nemohla byť prijatá v prípade žalobcov, keď by obmedzený rozsah a trvanie záväzku mohli vyriešiť niektoré generické problémy.
- 220 V odpovedi na tvrdenia žalobcov Rada uvádza, že namietajú proti tomu, že Komisia prijala ponuky záväzku rumunských vývozcov, pričom tvrdia, že to predstavuje porušenie zásady zákazu diskriminácie.

- 221 V prvom rade, čo sa týka údajného nezákonného prijatia ponúk záväzku rumunských vývozcov, Rada tvrdí, že zákonnosť odmietnutia ponuky záväzku žalobcov nie je spochybnená údajne nezákonným prijatím ponúk záväzku rumunských vývozcov.
- 222 V druhom rade Rada namieta proti údajnému porušeniu zásady zákazu diskriminácie. Po prvé žalobcovia mali možnosť predložiť záväzok týkajúci sa obmedzeného množstva výrobkov. Keďže však žalobcovia nepredložili takúto ponuku, ale ani ponuku záväzku obsahujúcu minimálnu dostatočne vysokú dovoznú cenu, ich ponuka bola úplne odlišná od akejkoľvek ponuky obsahujúcej dostatočne vysokú dovoznú cenu alebo spĺňajúcej inú podmienku, ktorou je obmedzené trvanie a obmedzené množstvo dotknutých výrobkov.
- 223 Po druhé Rada tvrdí, že Komisia správne dospela k záveru, že osobitná situácia rumunských vývozcov stačila na odstránenie generických problémov záväzkov.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 224 V zmysle článku 8 ods. 3 základného nariadenia „ponúknuté záväzky nemusia byť akceptované, ak sa ich akceptovanie považuje za neuskutočniteľné, ak je počet skutočných alebo potenciálnych vývozcov príliš veľký, alebo z iných dôvodov vrátane

dôvodov verejného záujmu“. Z tohto článku teda vyplýva, že Komisia môže pri hodnotení ponuky záväzku zohľadniť všetky druhy skutkových okolností.

225 Z judikatúry navyše vyplýva, že žiadne ustanovenie základného nariadenia neukladá inštitúciám Spoločenstva povinnosť prijať návrhy záväzkov v oblasti cien ponúknuté hospodárskymi subjektmi, ktoré sú predmetom predbežného prešetrovania na účely stanovenia antidumpingových ciel. Z uvedeného nariadenia naopak vyplýva, že prijateľnosť takýchto záväzkov vymedzujú inštitúcie v rámci svojej voľnej úvahy [pozri v tomto zmysle, v súvislosti s článkom 10 nariadenia Rady (EHS) č. 3017/79 z 20. decembra 1979 o obrane proti dovozom, ktoré sú predmetom „dumpingu“ alebo dotácií zo strany štátov, ktoré nie sú členmi Európskeho hospodárskeho spoločenstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 339, s. 1), ktorého normatívny obsah je v podstate rovnaký ako pri článku 8 základného nariadenia, rozsudok Súdneho dvora zo 7. mája 1987, Nachi Fujikoshi/Rada, 255/84, Zb. s. 1861, bod 42].

226 Je preto potrebné pripomenúť, že ak majú inštitúcie Spoločenstva širokú mieru voľnej úvahy, má dodržiavanie záruk vyplývajúcich z právneho poriadku Spoločenstva v správnych konaniach o to podstatnejší význam, a že medzi tieto záruky patrí najmä zásada zákazu diskriminácie (pozri v tomto zmysle rozsudok Shandong Reipu Biochemicals/Rada, už citovaný v bode 38 vyššie, bod 63).

227 Zásada zákazu diskriminácie podľa judikatúry bráni tomu, aby sa s podobnými situáciami zaobchádzalo odlišne a s odlišnými situáciami rovnako, ibaže by takéto zaobchádzanie bolo objektívne odôvodnené (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. júla 1998, Thai Bicycle/Rada, T-118/96, Zb. s. II-2991, bod 96).

- 228 Keďže Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy v súvislosti s prijatím či odmietnutím cenového záväzku a môže zohľadniť všetky skutkové okolnosti týkajúce sa takejto ponuky, tieto skutkové okolnosti musia byť striktne podobné, aby bolo možné dospieť k záveru, že došlo k porušeniu zásady zákazu diskriminácie.
- 229 V prejednávanej veci žalobcovia nenamietajú proti platnosti záväzkov ponúknutých rumunskými výrobcami-vývozcami, ktoré Komisia prijala. Domnievajú sa však, že sú obeťami diskriminácie v tom zmysle, že sa s nimi zaobchádzalo odlišne ako s rumunskými výrobcami-vývozcami. Je však nutné konštatovať, že žalobcovia nikdy nevysvetlili, v čom bola ich situácia podobná so situáciou rumunských výrobcov-vývozcov, ale sa uspokojili s opísaním skutočnosti, ktoré podľa nich predstavujú takúto diskrimináciu.
- 230 V každom prípade treba zdôrazniť, že podľa článku 8 ods. 1 základného nariadenia je základnou podmienkou na prijatie ponuky záväzku Komisiou to, že „vývozcovia sa zaviazujú, že upravia svoje ceny alebo zastavia vývoz v dumpingových cenách“. Zo spisových písomností však vyplýva, že hlavným dôvodom, pre ktorý Komisia zamietla ponuku záväzku žalobcov je to, že nimi navrhnuté minimálne dovozné ceny nestačili na odstránenie škodlivého účinku dumpingu. Z písomností Rady naopak vyplýva, že Komisia sa domnievala, že minimálne dovozné ceny navrhnuté rumunskými výrobcami-vývozcami stačili na odstránenie škodlivého účinku dumpingu.
- 231 V dôsledku toho treba po vzore Rady dospieť k záveru, že keďže žalobcovia nepredložili ponuku záväzku s dostatočne vysokou minimálnou dovoznou cenou, ich ponuka bola značne odlišná od akejkolvek ponuky s dostatočne vysokou dovoznou cenou. Tento záver nemožno spochybníť ostatnými tvrdeniami predloženými žalobcami, najmä teda tvrdeniami týkajúcimi sa opomenutia Komisie naznačiť im, aby predložili ponuku záväzku obmedzenú v čase, so stanoveným stropom.

232 Preto treba piaty žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

O porušení povinnosti odôvodnenia

— Tvrdenia účastníkov konania

233 V rámci šiesteho žalobného dôvodu žalobcovia tvrdia, že napadnuté nariadenie neobsahuje primerané odôvodnenie, ktoré by odpovedalo na ich tvrdenia týkajúce sa diskriminačného zaobchádzania v súvislosti so záväzkom v oblasti cien.

234 Podľa Rady bola táto otázka riešená v napadnutom nariadení, v druhom dokumente o konečnom poskytnutí informácií z 24. apríla 2006 a v liste z 30. mája 2006 a faxe z 26. júna 2006.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

235 Treba zdôrazniť, že napadnuté nariadenie obsahuje v odôvodneniach č. 246 až 257 úplné vyjadrenie dôvodov, pre ktoré bol záväzok rumunských výrobcov-vývozcov prijatý, kým záväzok ostatných spoločností vrátane žalobcov zamietnutý.

236 Komisia už navyše čiastočne odôvodnila svoje stanovisko vo svojom liste z 30. mája 2006 a vo svojom faxe z 26. júna 2006.

237 Vzhľadom na predchádzajúce je potrebné šiesty žalobný dôvod, založený na porušení povinnosti odôvodnenia v rozsahu, v ktorom sa týka ponuky záväzku žalobcov, zamietnuť ako nedôvodný.

O posudzovaní predajných výdavkov, administratívnych nákladov a ostatných všeobecných výdavkov SPIG Interpipe

Tvrdenia účastníkov konania

238 V rámci šiesteho žalobného dôvodu žalobcovia uvádzajú, že napadnuté nariadenie je nedostatočne odôvodnené, čo sa týka odpočtu všeobecných a administratívnych nákladov a predajných výdavkov SPIG Interpipe.

239 Rada poukazuje na to, že keďže žalobcovia neuviedli, o akú otázku ide, žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia v tejto súvislosti je zjavne nepodložený.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 240 Podľa článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, ktorý sa uplatňuje aj na Súd prvého stupňa na základe článku 53 prvého odseku tohto štatútu a podľa článku 44 ods. 1 písm. c) a d) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa musí každá žaloba obsahovať uvedenie predmetu sporu, návrhov žalobcu a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Toto uvedenie musí byť dostatočne jasné a presné preto, aby umožnilo žalovanému pripraviť svoju obhajobu a Súdu prvého stupňa rozhodnúť o žalobe. Na účely zabezpečenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti je pre prijateľnosť žaloby potrebné, aby z textu jej samotnej vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá, prinajmenšom stručne, ale súvislým a pochopiteľným spôsobom (rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. mája 1997, *Guérin automobiles/Komisia*, T-195/95, Zb. s. II-679, bod 20, a z 3. februára 2005, *Chiquita Brands a i./Komisia*, T-19/01, Zb. s. II-315, bod 64).
- 241 Po vzore Rady však treba konštatovať, že žalobcovia dostatočne jasne a presne nevyjadrili tvrdenie týkajúce sa odpočtu všeobecných a administratívnych nákladov a predajných nákladov SPIG Interpipe, na ktoré Rada neodpovedala.
- 242 Preto je namieste vyhlásiť šiesty žalobný dôvod za neprípustný v rozsahu, v ktorom sa týka posúdenia predajných výdavkov, administratívnych nákladov a ostatných všeobecných výdavkov SPIG Interpipe.
- 243 Z predchádzajúceho a najmä zo záverov vyvedených v bodoch 190, 197 a 211 vyššie vyplýva, že napadnuté nariadenie musí byť čiastočne zrušené, a to v rozsahu, v ktorom dotknuté inštitúcie uskutočnili úpravu vývozných cenových sepcov.

O trovách

- 244 Podľa článku 87 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Súd prvého stupňa rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania.
- 245 V prejednávanej veci boli návrhy žalobcov na zrušenie vyhlásené za čiastočne dôvodné. Súd prvého stupňa sa domnieva, že spravodlivo posúdi okolnosti tohto prípadu, keď rozhodne, že Rada znáša vlastné trovy konania, ako aj jednu štvrtinu trov konania vynaložených žalobcami, a že žalobcovia znášajú tri štvrtiny svojich vlastných trov konania.
- 246 Podľa článku 87 ods. 4 tretieho pododseku rokovacieho poriadku Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Článok 1 nariadenia Rady (ES) č 954/2006 z 27. júna 2006, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo ocele s pôvodom v Chorvátsku, Rumunsku, Rusku a na Ukrajine, ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2320/97 a (ES) č. 348/2000, ktorým**

sa ukončujú predbežné preskúmania a preskúmania uplynutia platnosti antidumpingového cla na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo nelegovanej ocele s pôvodom, okrem iného, v Rusku a Rumunsku, a ktorým sa ukončujú predbežné preskúmania antidumpingového cla na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo nelegovanej ocele s pôvodom, okrem iného, v Rusku a Rumunsku a v Chorvátsku a na Ukrajine, sa ruší v rozsahu, v ktorom antidumpingové clo stanovené na vývozy výrobkov vyrábaných Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) a Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) do Európskeho spoločenstva presahuje výšku cla, ktoré by sa uplatnilo v prípade, ak by sa neuskutočnila úprava vývozných cien vykonaná vzhľadom na províziu v prípade, keď sa predaj uskutočnil prostredníctvom prepojeného obchodníka Sepco SA.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

3. Rada znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť jednu štvrtinu trov konania vynaložených žalobcami. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 10. marca 2009.

Podpisy

Obsah

Právny rámec	II - 392
Okolnosti predchádzajúce sporu	II - 396
Konanie a návrhy účastníkov konania	II - 400
Právny stav	II - 402
O výpočte normálnej hodnoty	II - 403
O zjavne nesprávnom posúdení	II - 404
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 404
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 406
O porušení zásady zákazu diskriminácie	II - 411
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 411
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 411
O porušení práva na obhajobu a povinnosti odôvodnenia	II - 413
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 413
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 413
O dôsledkoch neexistencie odpovedí na dotazník zo strany spoločností prepojených na výrobcov Spoločenstva	II - 415
O porušení článku 3 ods. 2, 3, 5, 6 a 7 základného nariadenia	II - 416
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 416
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 420
O porušení zásady zákazu diskriminácie	II - 429
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 429
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 430
O porušení článku 19 ods. 3 základného nariadenia	II - 432
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 432
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 432
	II - 469

O porušení článku 5 ods. 4 základného nariadenia	II - 437
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 437
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 437
O porušení práva na obhajobu a povinnosti odôvodnenia	II - 438
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 438
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 439
O úprave predajných cien Sepco	II - 443
O zjavne nesprávnom posúdení pri uplatnení článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia	II - 444
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 444
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 448
O zjavne nesprávnom posúdení pri uplatnení článku 2 ods. 10 prvého pododseku základného nariadenia	II - 452
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 452
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 453
O porušení práva na obhajobu a povinnosti odôvodnenia	II - 454
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 454
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 455
O ponuke záväzku žalobcov	II - 459
O porušení zásady zákazu diskriminácie	II - 460
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 460
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 461
O porušení povinnosti odôvodnenia	II - 464
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 464
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 464
O posudzovaní predajných výdavkov, administratívnych nákladov a ostatných všeobecných výdavkov SPIG Interpipe	II - 465
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 465
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 466
O trovách	II - 467